KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 20
Fragmenty biblijne

Edycja Świętego Pawła

37 ksiąg · 344 różnych siglów · 427 wystąpień · 743 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Kpł Księga Kapłańska 2
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 2
1 Krl 1 Księga Królewska 2
2 Krl 2 Księga Królewska 2
1 Krn 1 Księga Kronik 4
Hi Księga Hioba 4
Ps Księga Psalmów 5
Prz Księga Przysłów 6
Koh Księga Koheleta 7
Iz Księga Izajasza 7
Jr Księga Jeremiasza 8
Ez Księga Ezechiela 8
Za Księga Zachariasza 8
Mt Ewangelia według św. Mateusza 8
Mk Ewangelia według św. Marka 11
Łk Ewangelia według św. Łukasza 12
J Ewangelia według św. Jana 12
Dz Dzieje Apostolskie 13
Rz List do Rzymian 14
1 Kor 1 List do Koryntian 16
2 Kor 2 List do Koryntian 17
Ga List do Galatów 18
Ef List do Efezjan 18
Flp List do Filipian 19
Kol List do Kolosan 19
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 20
2 Tes 2 List do Tesaloniczan 20
1 Tm 1 List do Tymoteusza 21
2 Tm 2 List do Tymoteusza 21
Hbr List do Hebrajczyków 21
Jk List św. Jakuba Apostoła 22
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 22
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 23
1 J 1 List św. Jana Apostoła 24
2 J 2 List św. Jana Apostoła 25
Ap Apokalipsa św. Jana 25

Księga Rodzaju

Rdz 3,1–6.14–15

Lekcja 20: s. 9, 10

1 A wąż był bardziej przebiegły od wszystkich
zwierząt polnych, które PAN Bóg uczynił. Rzekł
on do kobiety: "Czy Bóg rzeczywiście powiedział:
«Nie wolno wam jeść ze wszystkich drzew tego
ogrodu»?". 2 Kobieta odrzekła: "Owoce z drzew
tego ogrodu jeść możemy, 3 lecz o owocach
drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg
powiedział: «Nie będziecie z niego jeść, a nawet
go dotykać, abyście nie umarli»". 4 Odparł wąż
kobiecie: "Na pewno nie umrzecie. 5 Ale Bóg wie,
że gdy zjecie ten owoc, otworzą się wam oczy i
staniecie się jak Bóg: poznacie dobro i zło".

6 Wtedy kobieta spostrzegła, że owoce tego
drzewa ładnie wyglądają, są dobre do jedzenia i
do zdobycia wiedzy. Sięgnęła więc po owoc,
zjadła i dała też mężczyźnie, który był przy niej, a
on zjadł.

14 Wówczas PAN Bóg rzekł do węża: "Ponieważ to
uczyniłeś, bądź przeklęty wśród bydła i polnych
zwierząt. Na brzuchu będziesz pełzać i proch
będziesz jeść przez wszystkie dni swego życia. 15
Wprowadzam nieprzyjaźń między tobą a kobietą,
między twoim potomstwem a jej potomstwem.
Ono zdepcze ci głowę, a ty zranisz mu piętę".

Księga Kapłańska

Kpł 17,7

Lekcja 20: s. 11

7 Nie będą już więcej składać ofiar dla demonów,
z którymi uprawiali nierząd. To będzie dla nich
wieczne prawo przez pokolenia.

Kpł 19,31

Lekcja 20: s. 11

31 Nie wolno wam zwracać się do wywoływaczy
duchów ani szukać porady u jasnowidzów, byście
się przez nich nie zhańbili - Ja jestem PANEM,
waszym Bogiem!

Kpł 20,6

Lekcja 20: s. 11

6 Jeśliby ktoś zwracał się do wywoływaczy duchów
lub do jasnowidzów, plamiąc się ich nierządem,
wystąpię przeciwko niemu i usunę go z jego ludu.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 18,9–14

Lekcja 20: s. 11

9 Gdy wejdziesz do kraju, który PAN, twój Bóg, ci
daje, nie ucz się obrzydliwego postępowania
tamtych narodów. 10 Nie znajdzie się u ciebie nikt,
kto by spalił w ofierze swojego syna lub córkę,
kto by praktykował wróżby, zaklinanie, magię i
czary; 11 nikt, kto by wywoływał duchy, pytał o
radę czarowników, szukał rady u zmarłych. 12
Ktokolwiek czyni podobne rzeczy, jest obrzydliwy
dla PANA, bo właśnie z powodu tych
obrzydliwości PAN, twój Bóg, wypędzi te narody
przed tobą. 13 Ty masz być nienaganny wobec
PANA, twojego Boga!

14 Narody, które wkrótce zniszczysz, słuchały
wróżbiarzy i czarowników, tobie jednak nie
pozwala na to PAN, twój Bóg.

1 Księga Królewska

1 Krl 15,12

Lekcja 20: s. 11

12 Usunął z kraju mężczyzn uprawiających nierząd
sakralny i wszystkie bożki, wykonane przez jego
przodków.

2 Księga Królewska

2 Krl 10,18–31

Lekcja 20: s. 11

18 Wówczas Jehu zgromadził cały lud i przemówił:
"Achab mało czcił Baala, Jehu będzie czcił go
bardziej. 19 A teraz zwołajcie do mnie wszystkich
proroków Baala, jego sługi i kapłanów. Niech nie
zabraknie żadnego z nich. Zamierzam bowiem
złożyć Baalowi wielką ofiarę. Ktokolwiek nie
będzie obecny, straci życie". Jehu uciekł się do
podstępu wobec sług Baala, aby ich wytracić. 20
Jehu więc polecił: "Urządźcie uroczyste święto ku
czci Baala". Kiedy święto przygotowano, 21 Jehu
ogłosił je w całym Izraelu. Przybyli na nie wszyscy
słudzy Baala. Nie było takiego, który by nie
przyszedł. Weszli do świątyni Baala, która
wypełniła się aż po brzegi. 22 Strażnikowi szatni
rozkazał: "Wydaj szaty wszystkim sługom Baala".
Wydał je.

23 Kiedy Jehu wszedł wraz z Jonadabem, synem
Rekaba, do świątyni Baala, powiedział do sług
Baala: "Rozejrzyjcie się dokładnie, czy nie ma
tutaj z wami któregoś ze sług PANA, a są tylko

sami słudzy Baala? [24] Następnie podeszli, aby złożyć ofiary i całopalenia. Jehu zaś postawił na zewnątrz osiemdziesięciu swoich ludzi, którym wydał rozkaz: "Ktokolwiek pozwoli uciec któremuś z tych ludzi, których ja wydaję w wasze ręce, zapłaci swoim życiem za jego życie!". [25] Kiedy Jehu zakończył obrzęd składania ofiary całopalnej, rozkazał straży przybocznej i oficerom: "Wejdźcie i zabijcie ich. Niech żaden z nich się nie wymknie!". Wycięli ich mieczem, wyrzucając na zewnątrz. Potem przeszli do sanktuarium świątyni Baala. [26] Wynieśli z niego stelę świątyni Baala i spalili ją. [27] Potłukli również posąg samego Baala, a świątynię zburzyli, zamieniając ją w śmietnik, który jest aż do dnia dzisiejszego.

[28] Tak więc Jehu wykorzenił Baala z Izraela. [29] Nie odwrócił się jednak od grzechów Jeroboama, syna Nebata, który nakłonił Izraelitów do zła przez oddawanie czci złotym cielcom w Betel i Dan. [30] PAN przemówił do Jehu: "Ponieważ postąpiłeś dobrze, wykonując to, co uważam za słuszne, i spełniłeś wszystkie moje zamiary względem domu Achaba, to twoi synowie do czwartego pokolenia będą zasiadać na tronie Izraela". [31] Ale Jehu nie starał się z całego serca postępować zgodnie z pouczeniem PANA, Boga Izraela. Nie odwrócił się bowiem od grzechów Jeroboama, do których nakłonił on Izraelitów.

2 Krl 21,1–6

Lekcja 20: s. 11

[1] Manasses miał dwanaście lat, kiedy wstąpił na tron, i przez pięćdziesiąt pięć lat panował w Jerozolimie. Jego matka miała na imię Chefsiba. [2] Czynił on to, co nie podobało się PANU, naśladując niegodziwe praktyki narodów pogańskich, które PAN wypędził przed Izraelitami. [3] Odbudował wzniesienia kultowe, które zburzył jego ojciec Ezechiasz. Zbudował ołtarze Baalom i postawił posąg Aszery, postępując podobnie jak Achab, król Izraela. Czcił wszystkie gwiazdy na niebie i oddawał im pokłon. [4] Zbudował ołtarze także w domu PANA, o którym PAN powiedział: "W Jerozolimie moje imię pozostanie na zawsze". [5] Wzniósł także ołtarze wszystkim zastępom niebieskim na niebie na obydwu dziedzińcach domu PANA.

[6] Spalił w ofierze swojego syna, praktykował wróżbiarstwo i czary, ustanowił wywoływaczy duchów i jasnowidzów. Ogromem popełnionego zła doprowadził PANA do gniewu.

2 Krl 23,4–20

Lekcja 20: s. 11

[4] Następnie król polecił najwyższemu kapłanowi Chilkiaszowi, kapłanom sprawującym główne funkcje oraz strażnikom progu wynieść ze świątyni PANA wszystkie przedmioty wykonane dla Baala, Aszery i wszystkich gwiazd na niebie i spalić je na zewnątrz Jerozolimy na polach nad Cedronem, a popiół z nich zanieść do Betel. [5] Usunął kapłanów pogańskich, których mianowali królowie Judy, aby składali ofiary z kadzidła na wzniesieniach kultycznych, położonych w miastach Judy i wokół Jerozolimy - tych, którzy palili kadzidło w ofierze Baalowi, słońcu, księżycowi, planetom i wszystkim gwiazdom na niebie. [6] Także posąg Aszery kazał wynieść z domu PANA na zewnątrz Jerozolimy i spalić go w dolinie Cedronu. Starł go na proch i popiół rozrzucił na grobach prostego ludu. [7] Zburzył również, wzniesione w domu PANA, domy mężczyzn uprawiających nierząd sakralny, w których kobiety przędły szaty dla Aszery.

[8] Sprowadził wszystkich kapłanów z miast Judy i sprofanował wzniesienia kultyczne, na których kapłani, od Geba do Beer-Szeby, składali ofiary. Rozwalił też wyżyny demonów, znajdujące się u wejścia do bramy Jozuego, zarządcy miasta, po lewej stronie od bramy miejskiej. [9] Kapłani wzniesień kultycznych nigdy jednak nie pełnili służby przy ołtarzu PANA w Jerozolimie, choć mogli jeść przaśne chleby razem ze swoimi braćmi. [10] Sprofanował również Tofet, znajdujące się w Dolinie Synów Hinnoma, aby już nikt nie spalał w ofierze ku czci Molocha swojego syna lub córki. [11] Rozwalił konie, które królowie Judy postawili ku czci słońca u wejścia do domu PANA, obok mieszkania Netanmeleka, opiekującego się dziedzińcem świątynnym, i spalił rydwany poświęcone słońcu.

[12] Zburzył też ołtarze na tarasie przy górnej sali Achaza, wzniesione przez królów Judy, a także ołtarze, które zbudował Manasses na obydwu dziedzińcach domu PANA. Usunął je stamtąd i starł na proch, wrzucając do doliny Cedronu. [13] Król sprofanował także wzniesienia kultyczne, znajdujące się naprzeciw Jerozolimy, po prawej stronie Góry Zniszczenia, które zbudował Salomon, król Izraela, ku czci Asztarty, ohydnej bogini Sydończyków, Kemosza, ohydnego boga Moabitów, i Milkoma, obrzydliwego boga Ammonitów. [14] Porozbijał stele i aszery, a ich miejsca zasypał ludzkimi kośćmi. [15] Zburzył nawet ołtarz w Betel, wzniesienie kultyczne zbudowane przez Jeroboama, syna Nebata, który nakłonił Izraela do grzechu, podobnie jak i całą wyżynę,

na której była wzniesiona. Wyżynę spalił i starł na proch, spalił też posąg Aszery.

16 Rozglądając się dokoła, Jozjasz zobaczył groby na wzgórzu. Polecił więc zabrać z nich kości. Potem palił je na ołtarzu, dokonując jego profanacji, zgodnie ze słowem PANA, które wygłosił człowiek Boży w czasie, gdy Jeroboam znajdował się przy ołtarzu w czasie święta. Kiedy Jozjasz się obrócił, zobaczył grób człowieka Bożego, który zapowiadał te wydarzenia. 17 "Co to za nagrobek, który widzę?" - zapytał Jozjasz. Odpowiedzieli mu ludzie z miasta: "Jest to grób Bożego człowieka, który przybył z Judy. On właśnie zapowiedział to wszystko, co ty wykonujesz nad ołtarzem w Betel". 18 Rozkazał zatem: "Zostawcie go w spokoju. Niech nikt nie rusza jego kości!". Pozostawiono więc nietknięte jego kości wraz z kośćmi proroka, który przybył z Samarii.

19 Jozjasz usunął również wszystkie sanktuaria, zbudowane na wzniesieniach kultycznych, które w miastach Samarii pobudowali królowie Izraela, aby doprowadzić PANA do gniewu. Postąpił z nimi tak samo jak w Betel. 20 Wymordował wszystkich kapłanów wzniesień kultycznych, których zastał przy ołtarzach, paląc na nich ludzkie kości. Następnie wrócił do Jerozolimy.

1 Księga Kronik

1 Krn 10,13–14

Lekcja 20: s. 11

13 Saul poległ z powodu swej niewierności PANU, bo nie słuchał słowa PANA. Nawet do duchów zmarłych zwracał się o radę, 14 a nie radził się PANA. Dlatego został zabity, a władza królewska została przekazana Dawidowi, synowi Jessego.

Księga Hioba

Hi 1,6–12

Lekcja 20: s. 9, 10

6 Zdarzyło się któregoś dnia, że synowie Boży przybyli, aby się stawić przed PANEM. Przybył także szatan i stanął pośród nich. 7 PAN powiedział do szatana: "Skąd przychodzisz?". Szatan odpowiedział PANU: "Okrążyłem ziemię i przemierzyłem ją wzdłuż i wszerz". 8 Wtedy PAN rzekł do szatana: "Czy zwróciłeś uwagę na mojego sługę Hioba? Nie ma przecież na ziemi drugiego człowieka tak doskonałego i prawego, bogobojnego i stroniącego od zła". 9 Szatan odpowiedział PANU: "Czy Hiob czci Boga bez powodu? 10 Czy to nie Ty sam wzniosłeś ogrodzenie, aby go ochraniać wraz z jego domem i wszystkim, co do niego należy? Błogosławisz jego przedsięwzięciom, a jego dobytek w kraju ciągle się pomnaża.

11 Ale wyciągnij tylko rękę i dotknij wszystkiego, co posiada. Na pewno będzie ci w twarz złorzeczył!". 12 Na to PAN rzekł do szatana: "Oto wszystko, co do niego należy, jest w twojej mocy. Ale nie podnoś ręki na niego samego". I odszedł szatan od PANA.

Hi 2,1–7

Lekcja 20: s. 9, 10

1 Zdarzyło się któregoś dnia, że synowie Boży przybyli, aby się stawić przed PANEM. Przybył także szatan i stanął pośród nich, aby się stawić przed PANEM. 2 PAN zapytał szatana: "Skąd przychodzisz?". Szatan odpowiedział PANU: "Okrążyłem ziemię i przemierzyłem ją wzdłuż i wszerz". 3 Na co PAN go spytał: "Czy zwróciłeś uwagę na mojego sługę Hioba? Nie ma przecież na ziemi drugiego człowieka tak doskonałego i prawego, bogobojnego i stroniącego od zła. Trwa on w swojej doskonałości, choć nakłoniłeś Mnie, abym go niszczył bez powodu". 4 Szatan odpowiedział PANU: "Coś za coś; wszystko, co człowiek posiada, odda za swoje życie. 5 Wyciągnij tylko rękę i dotknij jego ciała i kości. Na pewno będzie ci w twarz złorzeczył".

6 Na to PAN rzekł do szatana: "Oto jest w twoich rękach. Ale życia mu nie odbieraj". 7 I odszedł szatan od PANA. Potem szatan poraził Hioba bolesnymi wrzodami na całym ciele.

Księga Psalmów

Ps 15,1–3

Lekcja 20: s. 4

1 Psalm Dawida. PANIE, kto zagości w Twym
namiocie, kto zamieszka na Twej świętej górze? 2
Ten, kto postępuje nienagannie, czyni
sprawiedliwość, kto mówi prawdę w swoim sercu,
3 kto swym językiem nie kłamie, nie czyni zła
bliźniemu i nie znieważa sąsiada.

Ps 19,8–12

Lekcja 20: s. 11

8 Prawo PANA jest doskonałe, daje ludziom
pokrzepienie. Świadectwo PANA jest wiarygodne,
ono daje mądrość ludziom prostym. 9 Nakazy
PANA są prawe, rozweselają serce. Przykazanie
PANA jest jasne, oświeca oczy. 10 Bojaźń PANA
jest czysta, trwa na wieki. Sądy PANA są słuszne,
wszystkie są sprawiedliwe. 11 Godniejsze
pożądania niż złoto i mnóstwo drogich kamieni,
słodsze od miodu, od słodyczy, która sączy się z
plastra. 12 Także Twój sługa jest o nich pouczony,
a kto je zachowuje, otrzyma wielką nagrodę.

Ps 23,1–6

Lekcja 20: s. 2

1 Psalm Dawida. PAN moim pasterzem, nie brak
mi niczego. 2 Pozwala mi leżeć na zielonych
pastwiskach, prowadzi mnie nad wody, bym
odpoczął. 3 Ożywia mnie na nowo, prowadzi mnie
po właściwych ścieżkach przez wzgląd na swoje
imię. 4 Choćbym kroczył ciemną doliną, zła się nie
ulęknę, bo Ty jesteś ze mną! Twój kij pasterski i
laska dodają mi otuchy. 5 Zastawiasz przede mną
stół wobec mych przeciwników. Namaszczasz mi
głowę olejkiem, a mój kielich jest napełniony.

6 Dobroć i łaska niech idą za mną przez wszystkie
dni mego życia, abym zamieszkał w domu PANA
po najdłuższe czasy.

Ps 32,1–5

Lekcja 20: s. 3, 7

1 Pouczenie Dawida. Szczęśliwy, komu
odpuszczono nieprawość, komu grzechy zostały
zmazane. 2 Szczęśliwy człowiek, któremu PAN nie
wylicza grzechów i w którego ustach nie ma
zdrady. 3 Dopóki milczałem, wysychały moje kości
wśród nieustannych moich jęków. 4 Bo dniem i
nocą ciążyła nade mną Twa ręka, stałem się słaby
jak w czasie letnich upałów. 5 Wyznałem swój
grzech i nie kryłem swej winy. Powiedziałem:
Wyznaję moją nieprawość PANU. A Ty odpuściłeś
winę grzechu mego.

Ps 36,2–5

Lekcja 20: s. 8

2 Bezbożny postanawia w sercu, że będzie
grzeszył, nie kieruje się bojaźnią Bożą. 3 Bo jest
zbyt pyszny, aby zobaczyć swą nieprawość i ją
znienawidzić. 4 Ma w ustach tylko fałsz i
nieprawość, nie obchodzi go to, co dobre. 5 O
nieprawości rozmyśla na swym łóżku, uparcie
trwa na złej drodze i nie chce odrzucić grzechu.

Ps 38,2–11

Lekcja 20: s. 7

2 Nie karć mnie, PANIE, gdy jesteś wzburzony,
nie karz mnie, kiedy płoniesz gniewem! 3 Bo
utkwiły we mnie Twe strzały i przytłoczyła mnie
ręka Twoja. 4 Z powodu Twego gniewu nie ma nic
zdrowego w moim ciele i nic nietkniętego w mych
kościach z powodu grzechów moich. 5 Moje
nieprawości sięgają mi nad głowę, obciążyły mnie
jak ciężkie brzemię. 6 Moje rany cuchną i ropieją z
powodu mej głupoty.

7 Jestem zgnębiony i całkowicie złamany, cały
dzień chodzę smutny. 8 Bo ogień pali wnętrze
moje i nie ma nic zdrowego w moim ciele. 9
Jestem osłabiony, skrajnie wyczerpany i wyje z
bólu me serce. 10 Panie, Ty znasz wszystkie me
pragnienia, a mój jęk nie jest przed Tobą zakryty.
11 Moje serce się trwoży, siły mnie opuściły i
gaśnie światło oczu moich.

Ps 51,5.10–14

Lekcja 20: s. 7

5 Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój
jest zawsze przede mną.

10 Daj mi usłyszeć radość i wesele, a ożyją kości
poniżone. 11 Odwróć oblicze od grzechów moich i
zgładź wszystkie moje nieprawości. 12 Stwórz we
mnie czyste serce, Boże, i ducha mocnego odnów
w moim wnętrzu. 13 Nie odrzucaj mnie od Twojego
oblicza i nie odbieraj mi Twego ducha świętego. 14
Daj mi się cieszyć Twoim zbawieniem i umocnij
mnie duchem ochoczym.

Ps 66,18

Lekcja 20: s. 7

18 Gdybym w mym sercu planował coś złego, Pan
by mnie nie wysłuchał.

Ps 106,34–40

Lekcja 20: s. 10, 11

34 Nie wyniszczyli narodów, jak im to PAN
nakazał. 35 Zmieszali się z narodami, nauczyli się
ich postępków. 36 Służyli ich bałwanom i stało się
to dla nich pułapką. 37 Swoich synów i córki
demonom składali w ofierze. 38 I przelewali krew
niewinną, krew swoich synów i córek. Składali ich
w ofierze bałwanom Kanaanu; ich krwią splamili
ziemię.

39 Splugawili ją czynami swoimi, cudzołożyli przez
swe występki. 40 Zawrzał gniewem PAN przeciw
ludowi, wzgardził swoim dziedzictwem.

Ps 119,9–11

Lekcja 20: s. 2

9 W jaki sposób młodzieniec prostuje swą drogę?
Zachowując Twoje słowa! 10 Całym sercem
szukam Twojej woli; nie odtrącaj mnie od
nakazów Twoich! 11 W mym sercu zachowuję
Twoje słowa, abym nie zgrzeszył przeciw Tobie.

Ps 121,1–8

Lekcja 20: s. 2

1 Pieśń wstępowań . Oczy swe wznoszę ku górom:
skąd przyjdzie dla mnie pomoc? 2 Pomoc
przychodzi od PANA, Który stworzył niebo i
ziemię! 3 On nie pozwoli potknąć się twej nodze
ani się nie zdrzemnie Ten, który cię strzeże! 4 Nie
zdrzemnie się nigdy ani nie zaśnie Strażnik
Izraela. 5 PAN jest strażnikiem twoim, PAN twoją
osłoną, On jest po twojej prawej stronie.

6 We dnie nie porazi cię słońce ani księżyc w nocy.
7 PAN cię ustrzeże od zła wszelkiego, PAN
ochroni twe życie. 8 PAN cię ustrzeże przy wyjściu
i powrocie teraz i na wieki.

Księga Przysłów

Prz 1,24–32

Lekcja 20: s. 7, 8

24 Bo gdy wołałam, odwracaliście się, kiedy
wyciągałam ręce, nikt na to nie zważał. 25
Lekceważyliście każdą moją radę i nie
przyjmowaliście mojego upomnienia. 26 Dlatego
będę się naigrawać z waszego nieszczęścia, będę
was wyśmiewać, gdy ogarnie was lęk, 27 gdy
strach uderzy w was jak burza, a nieszczęście
porwie was jak huragan, gdy przygniecie was
ucisk i troska. 28 Wówczas będą mnie wzywać, ale
nie odpowiem, będą pilnie szukać, ale mnie nie
znajdą,

29 bo znienawidzili wiedzę, nie skłaniali się ku
bojaźni PANA. 30 Nie postępowali według mojej
rady, gardzili każdym moim upomnieniem. 31 Będą
więc jeść owoce swych uczynków, dosyć będą
mieli swych własnych rad! 32 Bo
niedoświadczonych zgubi ich upór, a głupców
zniszczy beztroski spokój.

Prz 2,11–15

Lekcja 20: s. 8

11 Przezorność będzie cię strzegła, roztropność
roztoczy nad tobą opiekę, 12 aby cię ustrzec przed
złą drogą, przed człowiekiem mówiącym
obłudnie; 13 przed tymi, którzy opuszczają ścieżki
prawości, schodząc na drogi ciemności; 14 przed
ludźmi, którym sprawia radość czynienie zła i
których cieszy obłuda i przewrotność; 15 którzy
chodzą po krętych ścieżkach i znieprawiają swe
postępowanie;

Prz 4,19

Lekcja 20: s. 8

19 Droga przewrotnych jest jak ciemność, nie
wiedzą, o co się potkną.

Prz 5,22–23

Lekcja 20: s. 8

22 Bezbożny wikła się we własne winy, jest
skrępowany więzami swych grzechów. 23 Umrze z
braku karności, pogrąży się w bezmiarze swej
głupoty.

Prz 6,12–19

Lekcja 20: s. 3

12 Człowiek nikczemny i niegodziwy chodzi ze
złością na ustach, 13 mruga oczyma, trąca nogami,
daje znaki palcami. 14 W sercu ukrywa podstęp,
zło knuje w każdym czasie, podsyca spory. 15
Dlatego niespodziewanie spadnie na niego
zagłada, od razu zostanie zdruzgotany
ostatecznie! 16 PAN nienawidzi sześciu rzeczy,
siedem budzi w Nim odrazę:

17 wyniosłe oczy, kłamliwy język, ręce
przelewające krew niewinną, 18 serce kryjące złe
zamiary, nogi, które biegną do złego, 19 fałszywy
świadek ziejący kłamstwem i ten, kto wznieca
spory wśród braci.

Prz 10,16–17

Lekcja 20: s. 4

16 Dorobek sprawiedliwego służy życiu, lecz zysk
bezbożnego - grzechowi. 17 Kto przestrzega
karności, jest na ścieżce życia, ale kto lekceważy
upomnienie, zdąża na manowce.

Prz 12,20.22

Lekcja 20: s. 3, 8

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

20 Ci, którzy knują zło, mają w sercu podstęp, a którzy mówią o pokoju - radość.

22 Kłamliwe usta budzą odrazę w PANU, służący prawdzie cieszą się Jego życzliwością.

Prz 13,6.15.21

Lekcja 20: s. 7, 8

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

6 Prawość czuwa nad drogą uczciwego, przewrotność zaś prowadzi grzesznika do zguby.

15 Rozsądek wzbudza życzliwość, ale droga wiarołomnych jest wyboista.

21 Zło prześladuje grzeszników, nagrodą dla prawych jest dobro.

Prz 14,8.14

Lekcja 20: s. 3, 8

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

8 Mądrość rozważnego daje mu poznać jego drogę, głupota nierozumnych jest łudzeniem siebie.

14 Serce odstępcy syci się owocami jego postępowania, a człowiek dobry - swoimi czynami.

Prz 15,10.29

Lekcja 20: s. 7

10 Kto zbacza ze ścieżki, poniesie surową karę, a kto nienawidzi upomnienia, ten umrze.

29 PAN jest daleko od bezbożnych, ale wysłucha modlitwy prawych.

Prz 16,28

Lekcja 20: s. 4

28 Człowiek obłudny wznieca kłótnie, a plotkarz rozdziela przyjaciół.

Prz 27,6

Lekcja 20: s. 3

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

6 Rany zadane przez kochającego wynikają z wierności, ale pocałunki nienawidzącego oznaczają zdradę.

Prz 28,9.13–14

Lekcja 20: s. 3, 7

9 Kto odwraca swe ucho, by nie słuchać prawa, nawet gdy się modli, budzi odrazę.

13 Nie powodzi się temu, kto swe grzechy ukrywa; ten, kto je wyznaje i porzuca, korzysta z miłosierdzia. 14 Błogosławiony człowiek, który zawsze trwa w bojaźni, ten zaś, który trwa w uporze, popadnie w nieszczęście.

Prz 29,9

Lekcja 20: s. 3

9 Kiedy człowiek mądry ma do czynienia z głupcem, ten raz się unosi, raz się śmieje - i nie ma zgody.

Księga Koheleta

Koh 12,13–14

Lekcja 20: s. 2

13 A oto ostatnie słowo po wszystkim, czego wysłuchałeś: Boga się bój i przestrzegaj Jego przykazań, bo to jest cały człowiek. 14 Ponieważ wszystkie czyny Bóg przywoła na sąd, również i te ukryte: zarówno dobre, jak i złe.

Księga Izajasza

Iz 46,9–11

Lekcja 20: s. 2

9 Wspomnijcie odległą przeszłość! To Ja jestem Bogiem i oprócz Mnie nie ma innego! Nie ma nikogo podobnego do Mnie. 10 Ja od początku zapowiadałem przyszłość i z dawien dawna to, czego jeszcze nie było. Mówię, a plan mój się urzeczywistnia i całkowicie moją wolę wypełniam. 11 Przywołuję ze wschodu drapieżnego ptaka, z daleka wzywam tego, który plan mój spełnia. Jeśli coś powiedziałem, tak się stanie. Jeśli coś postanowiłem, tak będzie uczynione.

Iz 59,1–2

Lekcja 20: s. 7

1 Bo oto ręka PANA nie jest za krótka, aby nie mógł wybawić, ani Jego ucho nie jest głuche, aby nie mógł usłyszeć. 2 Ale to wasze winy są tym, co oddziela was od waszego Boga, i wasze grzechy sprawiają, że ukrywa się przed wami, by nie słuchać.

Księga Jeremiasza

Jr 4,1

Lekcja 20: s. 11

1 Jeśli chcesz wrócić, Izraelu - wyrocznia PANA -
to powróć do Mnie! Jeśli usuniesz twe bożki, nie
będziesz już musiał się tułać.

Jr 29,11

Lekcja 20: s. 2

11 Tylko Ja znam plany, które mam względem was
- wyrocznia PANA - plany pomyślności, a nie
nieszczęścia, aby spełnić wasze nadzieje na
przyszłość.

Księga Ezechiela

Ez 18,2–20

Lekcja 20: s. 2, 3

2 "Dlaczego powtarzacie między sobą to
przysłowie o ziemi Izraela: «Ojcowie jedli
niedojrzałe grono, a dzieciom cierpną zęby»? 3 Na
moje życie, wyrocznia Pana BOGA - nie będziecie
więcej powtarzać tego przysłowia w Izraelu. 4 Bo
każde życie ludzkie zależy ode Mnie. Moje jest
życie ojca i życie syna. Każdy jednak, kto grzeszy,
umrze. 5 Człowiek sprawiedliwy to ten, który
zachowuje prawo i sprawiedliwość: 6 Nie ucztuje
na wzniesieniach kultowych, nie zwraca oczu ku
bożkom ludu izraelskiego, nie hańbi żony swojego
bliźniego, nie współżyje z żoną w czasie jej
nieczystości,

7 nikogo nie uciska, zwraca dłużnikowi jego
zastaw, nie kradnie, dzieli się chlebem z głodnym,
nagiego przyodziewa, 8 nie pożycza na lichwę, nie
pobiera procentu, nie przykłada swej ręki do
nieprawości, daje sprawiedliwy wyrok w sporach
między ludźmi, 9 postępuje według moich
nakazów, przestrzega moich praw, aby dochować
wierności. Taki człowiek jest sprawiedliwy i na
pewno będzie żył - wyrocznia Pana BOGA. 10 Lecz
jeśli jego syn będzie przestępcą, który przelewa
krew i dopuszcza się jednego z tych wykroczeń, 11
choć ojciec nie uczynił żadnej z tych rzeczy - to
znaczy ucztuje na wzniesieniach kultowych, hańbi
żonę swojego bliźniego,

12 uciska ubogiego i potrzebującego, kradnie, nie
oddaje rzeczy wziętej w zastaw, ku bożkom
zwraca swoje oczy, popełnia obrzydliwe czyny, 13
pożycza na lichwę i pobiera procent - na pewno
nie będzie żył. Jeśli popełnia te obrzydliwe czyny,
na pewno umrze i swoją krwią odpowie za
wszystko. 14 Gdyby jednak miał syna, który widział
wszystkie grzechy popełnione przez swojego ojca
i chociaż je zobaczył, nic podobnego nie uczynił -
to znaczy 15 nie ucztował na wzniesieniach
kultowych, nie zwracał oczu ku bożkom domu
Izraela, nie hańbił żony swojego bliźniego, 16
nikogo nie uciskał, nie brał zastawu, nie kradł,
dzielił się chlebem z głodnym, przyodziewał
nagiego,

17 nie przykładał swojej ręki do nieprawości, nie
pożyczał na lichwę, nie pobierał procentu,
wypełniał moje prawo i postępował według moich
nakazów - taki człowiek nie umrze z powodu winy
swojego ojca. Na pewno będzie żył. 18 Jego ojciec
natomiast, ponieważ stosował przemoc, kradł i
czynił to, co pośród jego ludu nie było dobre,
umrze z powodu własnej winy. 19 Zapytacie:
Dlaczego syn nie odpowiada za winy ojca? Bo jeśli
syn przestrzegał prawa i postępował
sprawiedliwie, zachowywał wszystkie moje
nakazy i wypełniał je, to na pewno będzie żył. 20
Umrze tylko ten człowiek, który grzeszy. Syn nie
odpowiada za winy ojca i ojciec nie odpowiada za
winy syna. Prawego spotka nagroda za jego
sprawiedliwość, a bezbożnego dosięgnie kara za
jego niegodziwość.

Księga Zachariasza

Za 3,1

Lekcja 20: s. 9

1 Potem ujrzałem Jozuego, najwyższego kapłana,
stojącego przed aniołem PANA, oraz szatana,
który stał po jego prawej ręce, aby go oskarżać.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 4,1–11

Lekcja 20: s. 9, 10, 11

1 Potem Duch wyprowadził Jezusa na pustynię,
aby tam kusił Go diabeł. 2 Po czterdziestu dniach i
nocach postu odczuwał głód. 3 Wtedy zbliżył się
do Niego kusiciel i powiedział: "Jeśli jesteś Synem
Bożym, rozkaż, żeby te kamienie stały się
chlebem. 4 Lecz On mu odpowiedział: "Napisano:
Nie samym chlebem żyje człowiek, ale tym
wszystkim, co pochodzi z ust Boga. 5 Wtedy zabrał
Go diabeł do Świętego Miasta, postawił na
szczycie świątyni

6 i powiedział: "Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się
w dół. Napisano bowiem: Swoim aniołom wyda
polecenie o Tobie. Na rękach będą Cię nosić,
abyś nie uraził o kamień swej nogi. 7 Jezus mu
odpowiedział: "Napisano także: Nie będziesz

wystawiał na próbę Pan, twego Boga. [8] Następnie wyprowadził go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata z całym ich przepychem [9] i powiedział: "Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz na kolana i oddasz mi hołd. [10] Lecz Jezus mu odpowiedział: "Idź precz, szatanie! Bo napisano: Panu, twemu Bogu, będziesz oddawał hołd i tylko Jego będziesz czci".

[11] Wtedy opuścił Go diabeł, a zbliżyli się do Niego aniołowie i służyli Mu.

Mt 5,13–16

Lekcja 20: s. 3, 4

[13] Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól straci swoją właściwość, czym się ją posoli? Nie nadaje się do niczego, chyba tylko na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. [14] Wy jesteście światłem dla świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. [15] Nie zapala się też lampy po to, by ją schować pod garncem, lecz stawia się ją na świeczniku, żeby świeciła wszystkim, którzy są w domu. [16] Tak też niech świeci wasze światło dla ludzi, aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie

Mt 7,15–23

Lekcja 20: s. 10

[15] Strzeżcie się fałszywych proroków. Przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami. [16] Rozpoznacie ich po owocach. Bo czy zbiera się winogrona z cierniowych krzaków albo figi z ostu? [17] Każde dobre drzewo wydaje dobre owoce, a złe drzewo wydaje złe owoce. [18] Nie może dobre drzewo wydawać złych owoców ani złe drzewo wydawać dobrych owoców. [19] Każde drzewo, które nie wydaje dobrych owoców, jest wycinane i wrzucane w ogień.

[20] Tak więc rozpoznacie ich po ich owocach. [21] Nie każdy, kto mówi do Mnie: «Panie! Panie!», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz tylko ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie. [22] W owym dniu wielu powie Mi: «Panie! Panie! Czyż nie prorokowaliśmy w imię Twoje? W Twoje imię wyrzucaliśmy demony i w Twoje imię dokonaliśmy wielu niezwykłych czynów». [23] A wtedy im powiem: Nigdy was nie znałem! Odejdźcie ode Mnie wy, którzy postępujecie niegodziwie.

Mt 9,32–33

Lekcja 20: s. 10

[32] Zaledwie tamci odeszli, przyprowadzono do Niego niemowę, który był opętany. [33] Gdy demon został wyrzucony, niemy zaczął mówić. Tłumy zdumiewały się i mówiły: "Jeszcze nigdy nie widziano czegoś podobnego w Izraelu.

Mt 10,1

Lekcja 20: s. 11

[1] Przywołał dwunastu uczniów i dał im władzę nad duchami nieczystymi, aby mogli je wyrzucać i uzdrawiać wszystkie choroby oraz dolegliwości.

Mt 12,22.26–29.35–37

Lekcja 20: s. 2, 9, 10

[22] Wtedy przyprowadzono do Niego opętanego, który był niewidomy i niemy. A On go uzdrowił, tak że przemówił i zaczął widzieć.

[26] Jeśli więc szatan wyrzuca szatana, to znaczy, że jest ze sobą skłócony. Jak więc przetrwa jego królestwo? [27] A jeżeli Ja mocą Belzebuba wyrzucam demony, to czyją mocą wyrzucają je wasi synowie? Dlatego oni będą waszymi sędziami. [28] Jeśli jednak Ja wyrzucam demony mocą Ducha Bożego, to przyszło już do was królestwo Boże. [29] Bo czy może wejść ktoś do domu kogoś silnego i zagrabić jego rzeczy, jeśli najpierw nie zwiąże go? Dopiero wtedy okradnie jego dom.

[35] Dobry człowiek wyjmuje z dobrego skarbca to, co dobre. A zły człowiek wyjmuje ze złego skarbca to, co złe. [36] Wiedzcie, że w dniu sądu ludzie zdadzą sprawę z każdego niepotrzebnie wypowiedzianego słowa. [37] Bo właśnie na podstawie twoich słów będziesz usprawiedliwiony i na podstawie twoich słów będziesz potępiony.

Mt 13,24–30.36–43

Lekcja 20: s. 9, 10

[24] Opowiedział im też inną przypowieść. "Królestwo niebieskie podobne jest do człowieka, który zasiał na swoim polu dobre ziarno. [25] Gdy ludzie spali, przyszedł nieprzyjaciel, nasiał chwastu pomiędzy pszenicę i odszedł. [26] Kiedy zboże wyrosło i wypuściło kłosy, wówczas ukazał się także chwast. [27] Wtedy słudzy poszli do właściciela i zapytali: «Panie! Przecież dobre ziarno zasiałeś na polu. Skąd więc wziął się chwast?». [28] A on odpowiedział: «To dzieło nieprzyjaciela». Wtedy słudzy rzekli: «Czy chcesz, żebyśmy poszli i powyrywali go?».

29 On odparł: «Nie. Gdyż w czasie zbierania
chwastu moglibyście wyrwać z nim także
pszenicę. 30 Pozwólcie im rosnąć razem aż do
żniw. A w czasie żniw powiem żniwiarzom:
Zbierzcie najpierw chwast, zwiążcie go w snopy i
spalcie. Pszenicę natomiast zanieście do mego
spichlerza».

36 Potem opuścił tłumy i wszedł do domu.
Uczniowie podeszli do Niego i prosili: "Objaśnij
nam przypowieść o chwaście na roli. 37 On więc
powiedział: "Siewcą dobrego nasienia jest Syn
Człowieczy, 38 a rolą jest świat. Dobrym ziarnem
są synowie królestwa, a chwastem - synowie
Złego. 39 Nieprzyjacielem jest diabeł, a żniwem
koniec świata. Żniwiarzami zaś są aniołowie. 40
Podobnie jak zbiera się chwast, żeby spalić go w
ogniu, tak też będzie przy końcu świata.

41 Syn Człowieczy wyśle aniołów, a oni usuną z
jego królestwa wszystkie przyczyny upadku oraz
tych, którzy postępują niegodziwie. 42 I wrzucą ich
do rozpalonego pieca. Tam będzie płacz i
zgrzytanie zębów. 43 Sprawiedliwi natomiast
zajaśnieją jak słońce w królestwie swego Ojca.
Kto ma uszy, niech słucha.

Mt 15,19

Lekcja 20: s. 4

19 Z serca bowiem pochodzą złe myśli, zabójstwa,
cudzołóstwa, czyny rozpustne, kradzieże,
fałszywe świadectwa, bluźnierstwa.

Mt 17,14–18

Lekcja 20: s. 10

14 Kiedy przyszli do tłumu, pewien człowiek
podszedł do Niego, ukląkł przed Nim 15 i błagał:
"Panie, zmiłuj się nad moim synem! Jest
epileptykiem i bardzo cierpi. Często wpada w
ogień lub w wodę. 16 Przyprowadziłem go do
Twoich uczniów, ale nie mogli go uzdrowić. 17
Jezus odpowiedział: "O niewierzący i przewrotni
ludzie! Jak długo jeszcze będę z wami? Jak długo
będę musiał was znosić? Przyprowadźcie Mi go
tutaj!. 18 Jezus rozkazał demonowi, żeby wyszedł z
niego, i w tej samej chwili chłopiec odzyskał
zdrowie.

Mt 18,15–20

Lekcja 20: s. 7

15 Jeżeli twój brat zgrzeszy przeciw tobie, idź i
upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha,
pozyskasz swego brata. 16 Jeśli cię nie posłucha,
weź ze sobą jeszcze jedną lub dwie osoby, niech
cała sprawa rozstrzygnie się w oparciu o zeznanie
dwóch lub trzech świadków. 17 Jeżeli ich także nie
posłucha, powiedz o tym Kościołowi. A jeśli nawet
Kościoła nie posłucha, niech będzie dla ciebie jak
poganin i celnik. 18 Zapewniam was: Wszystko,
cokolwiek zwiążecie na ziemi, będzie związane w
niebie, a cokolwiek rozwiążecie na ziemi, będzie
rozwiązane i w niebie. 19 Zapewniam was jeszcze:
Jeżeli dwaj spośród was zgodnie o coś poproszą,
otrzymają wszystko od mojego Ojca, który jest w
niebie.

20 Gdyż tam, gdzie dwaj lub trzej zbierają się w
moje imię, jestem pośród nich.

Mt 24,4–5.11.23–24

Lekcja 20: s. 10

4 Jezus im odpowiedział: "Uważajcie, żeby was
ktoś nie oszukał. 5 Wielu bowiem przyjdzie w
moim imieniu, mówiąc: «Ja jestem Chrystusem». I
oszukają wielu.

11 Pojawi się też wielu fałszywych proroków,
którzy niejednego zwiodą.

23 Wtedy, jeśli wam ktoś powie: «Oto Chrystus jest
tutaj» albo: «Jest tam» - nie wierzcie. 24 Pojawią
się bowiem fałszywi chrystusi i fałszywi prorocy.
Będą czynić wielkie znaki i cuda. Będą chcieli w
ten sposób - o ile jest to możliwe - zwieść nawet
wybranych.

Mt 25,41

Lekcja 20: s. 9, 10

41 Następnie powie do tych po lewej stronie:
«Odejdźcie ode Mnie, przeklęci, w ogień wieczny,
który przygotowano diabłu i jego aniołom.

Mt 28,18

Lekcja 20: s. 10

18 A Jezus podszedł do nich i powiedział:
"Otrzymałem pełną władzę w niebie i na ziemi.

Ewangelia według św. Marka

Mk 3,22–27

Lekcja 20: s. 10

22 Nauczyciele Pisma natomiast, którzy przyszli z
Jerozolimy, mówili, że opętał Go Belzebub i że
wyrzuca demony mocą ich przywódcy. 23 Wtedy
przywołał ich do siebie i mówił do nich w
przypowieściach: "Jak może szatan szatana
wyrzucać? 24 Jeśli jakieś królestwo jest
wewnętrznie skłócone, to takie królestwo nie
może przetrwać. 25 I jeżeli dom jest wewnętrznie
skłócony, to taki dom nie będzie mógł przetrwać.
26 Jeśli więc szatan powstał przeciwko sobie i jest
wewnętrznie skłócony, to nie może przetrwać,
lecz koniec z nim.

27 Nikt przecież nie może wejść do domu kogoś
silnego i zagrabić jego rzeczy, jeśli najpierw go
nie zwiąże. Dopiero wtedy okradnie jego dom.

Mk 5,1–13

Lekcja 20: s. 10

1 Potem przybili do brzegu, do krainy
Gerazeńczyków. 2 Kiedy wychodził z łodzi, nagle
wybiegł Mu naprzeciw z grobów człowiek
opętany przez ducha nieczystego. 3 Mieszkał on w
grobach i nikt nie mógł go już związać, nawet za
pomocą łańcucha. 4 Wiele razy wiązano go
bowiem powrozami i łańcuchami, ale rozrywał
łańcuchy i zrzucał z siebie powrozy, i nikt nie był
w stanie go poskromić. 5 Całymi nocami i dniami
przebywał w grobach i na górach, krzyczał i
uderzał w siebie kamieniami.

6 Widząc Jezusa z daleka, przybiegł i oddał Mu
pokłon. 7 Krzyczał donośnym głosem: "Co mam z
Tobą wspólnego, Jezusie, Synu Boga
Najwyższego? Zaklinam Cię na Boga, nie dręcz
mnie!. 8 Mówił mu bowiem: "Duchu nieczysty,
wyjdź z tego człowieka. 9 Zapytał go: "Jak ci na
imię?. Odpowiedział: Na imię mi Legion, bo jest
nas wielu. 10 I prosił Go usilnie, aby ich nie
wypędzał z tej krainy.

11 A pasła się tam na zboczu góry wielka trzoda
świń. 12 Błagały Go duchy nieczyste: "Poślij nas w
te świnie, abyśmy mogli w nie wejść. 13 I zgodził
się. Wtedy duchy nieczyste opuściły człowieka i
weszły w świnie. A trzoda licząca około dwóch
tysięcy sztuk ruszyła po urwistym zboczu w dół
do jeziora i utonęła w jeziorze.

Mk 7,20–23

Lekcja 20: s. 3, 4

20 I mówił dalej: "Co wychodzi z człowieka, to
właśnie go plami. 21 Z wnętrza, z serca ludzkiego
pochodzą złe myśli, rozpusta, kradzieże,
zabójstwa, 22 cudzołóstwa, chciwość,
przewrotność, podstęp, wyuzdanie, zawiść,
bluźnierstwo, pycha, głupota. 23 Całe to zło
wychodzi na zewnątrz i plami człowieka.

Mk 9,17–27.38–40

Lekcja 20: s. 10, 11

17 Wtedy powiedział do Niego jakiś człowiek z
tłumu: "Nauczycielu, przyprowadziłem do Ciebie
mojego syna, którego opętał duch niemy. 18 Ten,
gdziekolwiek go pochwyci, rzuca nim to tu, to
tam; a on ma wtedy pełno śliny w ustach, zgrzyta
zębami i sztywnieje. Prosiłem Twoich uczniów,
ale nie byli w stanie go wyrzucić. 19 Jezus im
odpowiedział: "O niewierzący ludzie! Jak długo
mam być jeszcze z wami? Jak długo będę musiał
was znosić? Przyprowadźcie go do Mnie!. 20 I
przyprowadzili go do Niego. Gdy tylko duch
zobaczył Jezusa, szarpnął gwałtownie chłopcem,
a on upadł na ziemię i tarzał się z pianą na
ustach. 21 Jezus zapytał jego ojca: "Od jak dawna
mu się to zdarza?. Ten odpowiedział: "Od
dzieciństwa.

22 Często wrzucał go w ogień lub w wodę, aby go
zabić. Lecz jeśli możesz coś uczynić, zlituj się nad
nami i pomóż nam!. 23 Jezus powiedział do niego:
"«Jeśli możesz?». Dla wierzącego wszystko jest
możliwe. 24 Natychmiast ojciec chłopca krzyknął:
"Wierzę, uzdrów mnie z mojej niewiary!. 25 Jezus,
widząc, że tłum się gromadzi, rozkazał stanowczo
duchowi nieczystemu: "Duchu niemy i głuchy,
nakazuję ci, wyjdź z niego i już nigdy więcej do
niego nie wracaj. 26 I wyszedł z niego wśród
wrzasków i gwałtownych konwulsji. Chłopiec
wyglądał jak nieżywy, dlatego wielu mówiło, że
umarł.

27 Jezus zaś ujął go za rękę i podniósł, a on wstał.

38 Jan powiedział do Niego: "Nauczycielu,
spotkaliśmy kogoś, kto w Twoje imię wyrzucał
demony i zabranialiśmy mu, bo nie chodzi z nami.
39 Lecz Jezus odrzekł: "Nie zabraniajcie mu! Nikt
bowiem, kto czyni cuda w moje imię, nie będzie
zaraz mógł źle mówić o Mnie. 40 Kto nie jest
przeciwko nam, jest z nami.

Mk 13,6.21–22

Lekcja 20: s. 10

6 Wielu przyjdzie w moim imieniu i będzie mówić:
«Ja jestem». I wielu wprowadzą w błąd.

21 Wtedy, jeśli ktoś wam powie: «Oto Chrystus jest tutaj», «oto jest tam» - nie wierzcie. 22 Pojawią się bowiem fałszywi chrystusi i fałszywi prorocy. Będą czynić znaki i cuda, aby - jeśli to możliwe - wprowadzić w błąd wybranych.

Mk 16,15–18

Lekcja 20: s. 11

15 I powiedział do nich: "Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! 16 Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, ten się potępi. 17 Tym, którzy uwierzą, takie znaki będą towarzyszyć: W moje imię będą wyrzucać demony, będą mówić nowymi językami, 18 węże będą brać do rąk, i choćby wypili coś zatrutego, nie zaszkodzi im. Będą na chorych kłaść ręce, a ci zostaną uzdrowieni.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 4,1–13

Lekcja 20: s. 10

1 Jezus, pełen Ducha Świętego, powrócił znad Jordanu i Duch prowadził Go po pustyni 2 przez czterdzieści dni. Był tam kuszony przez diabła. W tych dniach nic nie jadł i po ich upływie był głodny. 3 Wtedy powiedział do Niego diabeł: "Jeśli jesteś Synem Bożym, rozkaż temu kamieniowi, aby stał się chlebem. 4 Jezus mu odpowiedział: "Napisano: Nie samym chlebem żyje człowiek. 5 Następnie wyprowadził Go wysoko i w jednej chwili pokazał Mu wszystkie królestwa świata.

6 Powiedział do Niego diabeł: "Dam Ci tę całą władzę i jej przepych, ponieważ mnie ona została powierzona i mogę ją dać komu chcę. 7 Jeśli więc oddasz mi hołd, wszystko będzie Twoje. 8 Na to Jezus mu odpowiedział: "Napisano: Panu Bogu twemu będziesz oddawał hołd i tylko Jego będziesz czcił". 9 Wtedy zaprowadził Go do Jeruzalem i postawił na szczycie świątyni. Powiedział do Niego: "Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół. 10 Przecież napisano: Swoim aniołom wyda polecenie o Tobie, żeby Cię strzegli,

11 oraz: na rękach będą Cię nosić, abyś nie uraził o kamień swej nogi. 12 Jezus mu odparł: "Powiedziano: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana twego Boga. 13 Gdy diabeł skończył Go kusić, odstąpił od Niego aż do czasu.

Łk 8,11–12

Lekcja 20: s. 9

11 Takie jest znaczenie przypowieści: Ziarnem jest słowo Boże. 12 Tymi koło drogi są ci, którzy je usłyszeli. Potem przychodzi diabeł i zabiera słowo z ich serca, aby nie uwierzyli i nie byli zbawieni.

Łk 10,17–20

Lekcja 20: s. 10, 11

17 Siedemdziesięciu dwóch powróciło, mówiąc z radością: "Panie, na Twoje imię nawet demony nam się poddają. 18 Wtedy powiedział do nich: "Widziałem szatana spadającego z nieba jak błyskawica. 19 Dałem wam władzę stąpania po wężach i skorpionach, i po całej potędze nieprzyjaciela. Nic wam nie zaszkodzi. 20 Lecz nie cieszcie się z tego, że duchy się wam poddają, ale cieszcie się raczej z tego, że wasze imiona są zapisane w niebie.

Łk 11,14.20

Lekcja 20: s. 10

14 Jezus wyrzucał demona z człowieka niemego. A gdy demon wyszedł, niemy zaczął mówić. Tłumy zdumiewały się,

20 Jeśli jednak Ja wyrzucam demony mocą palca Bożego, to nadeszło już do was królestwo Boże.

Łk 22,31–32

Lekcja 20: s. 10

31 Szymonie, Szymonie, oto szatan zażądał, żeby przesiać was jak pszenicę. 32 Ja jednak modliłem się za ciebie, abyś nie utracił swojej wiary. A ty, kiedy się nawrócisz, umacniaj twoich braci.

Ewangelia według św. Jana

J 3,3.19–21

Lekcja 20: s. 3, 11

3 Wówczas Jezus oznajmił: "Uroczyście zapewniam cię: Żaden człowiek nie może zobaczyć królestwa Bożego, jeśli się nie narodzi na nowo.

19 Sąd zaś polega na tym: na świecie pojawiła się światłość, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność niż światłość, ponieważ ich czyny były złe. 20 Każdy bowiem, kto popełnia zło, nienawidzi światłości i nie lgnie do niej, aby jego czyny nie stały się jawne. 21 Ten natomiast, kto żyje w prawdzie, zbliża się do światłości, aby jego czyny były widoczne - jako dokonane w Bogu.

J 8,34–36.44

Lekcja 20: s. 1, 3, 9

34 Wtedy Jezus im odrzekł: "Uroczyście
zapewniam was: Każdy, kto popełnia grzech,
staje się niewolnikiem grzechu. 35 Niewolnik nie
pozostaje w domu na zawsze, stale natomiast
pozostaje w nim Syn. 36 Jeżeli więc Syn obdarzy
was wolnością, będziecie naprawdę wolni.

44 Waszym ojcem jest diabeł i chcecie pełnić jego
zamiary. A on od początku był mordercą i nie
kierował się prawdą, gdyż nie ma w nim prawdy.
Gdy kłamie, mówi to ze swego wnętrza, bo jest
kłamcą i ojcem kłamstwa.

J 10,27–29

Lekcja 20: s. 11

27 Moje owce są Mi posłuszne. Ja je znam, a one
podążają za Mną. 28 Ja też daję im życie wieczne i
nigdy nie zginą, ani nikt nie wyrwie ich z mojej
ręki. 29 Mój Ojciec, który jest większy od
wszystkich, dał Mi je i nikt nie może ich wyrwać z
ręki Ojca.

J 12,31

Lekcja 20: s. 9, 10

31 Teraz dokonuje się sąd nad tym światem. Teraz
zostanie usunięty władca tego świata.

J 14,15.30

Lekcja 20: s. 3, 9

15 Jeśli Mnie miłujecie, będziecie zachowywali
moje przykazania.

30 Już nie będę długo z wami rozmawiał, gdyż
nadchodzi władca tego świata, który nie ma nic
wspólnego ze Mną.

J 15,5

Lekcja 20: s. 11

5 Ja jestem krzewem winorośli, a wy gałązkami.
Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi obfity
owoc, gdyż beze Mnie nic nie możecie uczynić.

J 16,7–11

Lekcja 20: s. 9, 10

7 Ja jednak mówię wam prawdę: Będzie lepiej dla
was, abym odszedł. Jeśli nie odejdę, nie przyjdzie
do was Wspomożyciel; jeśli zaś odejdę, poślę Go
wam. 8 A gdy On się pojawi, udowodni światu
grzech, sprawiedliwość i sąd. 9 Grzech - bo nie
wierzą we Mnie; 10 sprawiedliwość - bo idę do
Ojca i nie będziecie Mnie już widzieć; 11 sąd - bo
władca tego świata został osądzony.

J 17,15

Lekcja 20: s. 9

15 Nie proszę, abyś ich zabrał ze świata, lecz abyś
ich ustrzegł przed złem.

Dzieje Apostolskie

Dz 5,3.12–16

Lekcja 20: s. 10, 11

3 Wtedy Piotr mu powiedział: "Ananiaszu!
Dlaczego uległeś podszeptom szatana, aby
zachować część pieniędzy za sprzedany majątek?
Okłamałeś Ducha Świętego.

12 Apostołowie dokonywali wśród ludu wiele
znaków i cudów. Zbierali się wszyscy razem w
krużganku Salomona, 13 a nikt z obcych nie miał
odwagi przyłączyć się do nich. Lud natomiast ich
wychwalał. 14 Coraz większa liczba mężczyzn i
kobiet przyłączała się do tych, którzy wierzyli w
Pana. 15 Na ulice wynoszono chorych, kładziono
na łóżkach i noszach, aby na któregoś z nich padł
choć cień przechodzącego Piotra. 16 Do Jeruzalem
schodziło się także wielu ludzi z sąsiednich
miejscowości. Przynosili oni chorych i tych,
których dręczyły duchy nieczyste. I wszyscy
odzyskiwali zdrowie.

Dz 8,4–8

Lekcja 20: s. 11

4 Ci, którzy się rozproszyli, w różnych miejscach
głosili Ewangelię. 5 Filip udał się do Samarii i jej
mieszkańcom mówił o Chrystusie. 6 Tłumy
gromadziły się wokół niego i słuchały go z uwagą,
ponieważ widziały znaki, które czynił. 7 Bo z wielu
opętanych wychodziły z krzykiem duchy
nieczyste. Wielu też ludzi sparaliżowanych i
kalekich zostało uzdrowionych. 8 Wielka radość
zapanowała w tym mieście.

Dz 16,16–18

Lekcja 20: s. 11

16 Gdy szliśmy potem na modlitwę, zabiegła nam
drogę pewna służąca. Był w niej duch wróżenia.
Dzięki temu przynosiła duży dochód swoim
panom. 17 Biegła ona za Pawłem i krzyczała: "Ci
ludzie są sługami Boga Najwyższego i mówią
wam o drodze zbawienia. 18 Powtarzała to samo
przez kilka dni. W końcu Paweł nie mógł już tego
znieść i powiedział do ducha: "W imię Jezusa
Chrystusa rozkazuję ci, żebyś z niej wyszedł!. A
on natychmiast ją opuścił.

Dz 19,18–20

Lekcja 20: s. 11

18 Wielu z tych, którzy uwierzyli, przychodziło, aby
publicznie wyznać i ujawnić swoje czyny. 19 Wielu
też, uprawiających magię, przynosiło księgi i
paliło je w obecności wszystkich. Ich wartość
oszacowano na około pięćdziesiąt tysięcy
srebrnych drachm. 20 Tak to mocą Pana słowo
rozszerzało się i utwierdzało.

Dz 26,14–18

Lekcja 20: s. 11

14 Gdy wszyscy upadliśmy na ziemię, usłyszałem
głos, mówiący do mnie po hebrajsku: «Szawle,
Szawle! Dlaczego Mnie prześladujesz? Trudno ci
wierzgać przeciwko ościeniowi». 15 Wówczas
zapytałem: «Kim jesteś, Panie?». A Pan
odpowiedział: «Ja jestem Jezus, którego ty
prześladujesz. 16 Podnieś się jednak i stań na
nogi! Ukazałem ci się po to, aby cię uczynić sługą
i świadkiem tego, co zobaczyłeś, i tego, co jeszcze
ci objawię. 17 Wyrwę cię spośród tego narodu i
pogan. Do nich cię posyłam, 18 abyś otworzył im
oczy, odwrócił ich od ciemności ku światłu, od
władzy szatana do Boga. Aby przez wiarę we
Mnie otrzymali odpuszczenie grzechów i
dziedzictwo ze świętymi».

List do Rzymian

Rz 2,1–11

Lekcja 20: s. 2

1 Dlatego nie możesz się wytłumaczyć,
kimkolwiek jesteś, człowieku, który podejmujesz
się sądzenia. Osądzając kogoś innego, sam siebie
skazujesz, bo czynisz to samo, co potępiasz. 2 A
przecież wiemy, że sąd Boga nad tymi, którzy tak
postępują, jest sprawiedliwy. 3 Czy uważasz,
człowieku, który sądzisz postępujących w ten
sposób, a sam dopuszczasz się tego samego, że
unikniesz sądu Bożego? 4 A może nie doceniasz
ogromu Jego dobroci, cierpliwości oraz
łagodności i nie rozumiesz, że Boża łagodność
prowadzi cię do nawrócenia? 5 Na miarę twojej
zatwardziałości i niepoprawnego serca
gromadzisz sobie gniew na dzień gniewu i
objawienia się sprawiedliwego sądu Boga,

6 który każdemu odda według jego uczynków. 7
Tym, którzy wytrwale czyniąc dobro, starają się o
życie wieczne, da chwałę, uznanie i
nieśmiertelność. 8 Pysznym i nieposłusznym
prawdzie, a posłusznym niesprawiedliwości -
gniew i wzburzenie. 9 Bo utrapienie i ucisk
dotknie każdego człowieka czyniącego zło:
najpierw Żyda, potem Greka. 10 Chwała, cześć i
pokój spotka natomiast każdego czyniącego
dobro: najpierw Żyda, potem Greka.

11 Bóg bowiem nie ma względu na osobę.

Rz 6,1–22

Lekcja 20: s. 1, 2, 3, 4, 8, 9, 11, 12, 13

1 Czy chcemy przez to powiedzieć, że powinniśmy
trwać w grzechu, aby łaska się upowszechniła? 2
Ależ nie! Skoro umarliśmy dla grzechu, jakże
moglibyśmy nadal w nim żyć? 3 Czy nie wiecie, że
my, którzy zostaliśmy ochrzczeni w Chrystusie
Jezusie, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierci? 4
Przez chrzest zostaliśmy pogrzebani razem z Nim
w śmierci po to, aby wejść w nowe życie, tak jak
Chrystus został wskrzeszony z martwych dla
chwały Ojca. 5 Bo jeśli zostaliśmy złączeni z Nim
przez śmierć podobną do Jego śmierci, będziemy
także złączeni przez podobne zmartwychwstanie.

6 To wiedzmy, że już nigdy nie wolno nam służyć
grzechowi, ponieważ nasz stary człowiek został
razem z Nim ukrzyżowany, aby grzeszne ciało
uległo zniszczeniu. 7 Ten bowiem, kto umarł,
został uwolniony od grzechu. 8 Jeśli natomiast
umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że z Nim też
będziemy żyć, 9 bo wiemy, że Chrystus,
wskrzeszony z martwych, już nie umiera, śmierć
nad Nim już nie zapanuje. 10 Jego śmierć była
śmiercią dla grzechu raz na zawsze, Jego życie
natomiast jest życiem dla Boga.

11 Tak i wy uważajcie siebie za umarłych dla
grzechu, żyjących zaś dla Boga w Chrystusie
Jezusie. 12 Niech więc grzech nie króluje w
waszym śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie swego ciała
grzechowi jako oręż niesprawiedliwości, ale
oddawajcie samych siebie Bogu jako ci, którzy
powstali z martwych; a swoje ciało oddajcie Bogu
jako oręż sprawiedliwości. 14 Niech nie panuje nad
wami grzech. Przecież nie jesteście poddani
Prawu, lecz łasce. 15 Czy wobec tego mamy
grzeszyć, bo nie podlegamy już Prawu, lecz łasce?
Ależ nie!

16 Czyż nie wiecie, że poddając się komukolwiek
jako posłuszni niewolnicy, jesteście niewolnikami
tego, komu okazujecie posłuszeństwo? Albo
jesteście poddani grzechowi prowadzącemu do
śmierci, albo posłuszeństwu, które prowadzi do
usprawiedliwienia. 17 Bogu niech będą dzięki, że
choć byliście niewolnikami grzechu, okazaliście
szczere posłuszeństwo tej nauce, która została
wam przekazana. 18 Uwolnieni od grzechu
staliście się sługami prawości. 19 Mówię po ludzku
- z powodu waszej słabości. Podobnie jak

oddawaliście się w niewolę nieczystości i rosnącej wciąż nieprawości, tak teraz oddajcie się służbie sprawiedliwości, która prowadzi do świętości. 20 Bo kiedy byliście niewolnikami grzechu, nie byliście poddani sprawiedliwości.

21 Jakie owoce przynosiliście wówczas? Takie, których teraz się wstydzicie; ich końcem jest śmierć. 22 Obecnie zaś, jako uwolnieni od grzechu i posłuszni Bogu, przynosicie owoce, które prowadzą do świętości, a końcem ich jest życie wieczne.

Rz 8,2.8–18.28–29.31–39

Lekcja 20: s. 1, 2, 3, 11, 12, 13

2 gdyż prawo Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, uwolniło cię od prawa grzechu i śmierci.

8 Ci więc, którzy postępują według ciała, nie mogą się podobać Bogu. 9 Wy jednak nie jesteście w ciele, ale w Duchu, skoro Duch Boga w was mieszka. Jeśli ktoś nie ma Ducha Chrystusa, to nie należy do Niego. 10 Lecz jeśli Chrystus jest w was, to chociaż ciało jest śmiertelne z powodu grzechu, Duch daje życie dzięki usprawiedliwieniu. 11 Jeśli więc mieszka w was Duch Tego, który wskrzesił Jezusa z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi wasze śmiertelne ciała dzięki mieszkającemu w was Jego Duchowi. 12 Nie jesteśmy więc, bracia, dłużnikami ciała, abyśmy mieli żyć według ciała.

13 Jeśli bowiem żyjecie według ciała, umrzecie. Jeżeli jednak z pomocą Ducha usuniecie uczynki ciała, będziecie żyli. 14 Ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. 15 Nie przyjęliście przecież ducha niewoli, aby trwać w lęku, ale przyjęliście Ducha, który czyni was dziećmi. W Nim wołamy: Abba, Ojcze! 16 Właśnie ten Duch zaświadcza naszemu duchowi, że jesteśmy dziećmi Boga. 17 A jeśli jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami, dziedzicami Boga i współdziedzicami Chrystusa, o ile razem z Nim cierpimy, abyśmy też wraz z Nim doznawali chwały.

18 Sądzę bowiem, że obecnych cierpień nie da się porównać z przyszłą chwałą, która ma się w nas objawić.

28 Wiemy przecież, że tym, którzy kochają Boga i którzy zostali powołani zgodnie z Jego wcześniejszym zamysłem, wszystko służy dla ich dobra. Zostali oni wezwani według wcześniejszego zamysłu. 29 Tych, których Bóg wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby byli obrazem Jego Syna, pierworodnego pośród wielu braci.

31 Co na to powiedzieć? Jeśli Bóg jest przy nas, to któż przeciwko nam? 32 On własnego Syna nie oszczędził, ale wydał Go za nas wszystkich, dlaczego więc nie miałby nam ofiarować wszystkiego wraz z Nim? 33 Kto wystąpi przeciw wybranym przez Boga? Przecież sam Bóg usprawiedliwia! 34 Kto wystąpi z wyrokiem potępiającym? Przecież wstawia się za nami Chrystus Jezus, który umarł, co więcej, który zmartwychwstał i zasiada po prawej stronie Boga! 35 Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa? Nieszczęście czy ucisk, prześladowanie czy głód, nagość, niebezpieczeństwo czy miecz?

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają nas cały dzień, uważają nas za owce przeznaczone na rzeź. 37 A w tym wszystkim odnosimy wielkie zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. 38 Jestem pewny, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władze, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani wysokości, ani głębie, ani jakiekolwiek inne stworzenie nie zdoła nas oddzielić od miłości Boga, objawionej w Chrystusie Jezusie, naszym Panu.

Rz 12,9

Lekcja 20: s. 3

9 Miłość niech będzie nieobłudna. Unikajcie zła, przylgnijcie do dobra.

Rz 14,7–8.12–13.19

Lekcja 20: s. 3, 4

7 Nikt z nas nie żyje dla siebie i nie umiera dla siebie. 8 Bo jeśli żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli umieramy, umieramy dla Pana. Czy więc żyjemy, czy umieramy, należymy do Pana.

12 Tak oto każdy z nas o sobie samym zda sprawę Bogu. 13 Nie osądzajmy się nawzajem, ale raczej zwróćcie uwagę na to, by nie dawać bratu powodu do potknięcia się lub upadku.

19 Starajmy się więc o to, co przynosi pokój i co służy wzajemnemu zbudowaniu.

Rz 15,2

Lekcja 20: s. 3, 4

2 Każdy z nas niech się stara podobać bliźniemu dla jego dobra i zbudowania.

Rz 16,17–18

Lekcja 20: s. 3

17 Proszę was, bracia, uważajcie na tych, którzy
powodują rozłamy i przeciwstawiając się przyjętej
przez was nauce, stają się przyczyną upadku.
Unikajcie ich! 18 Tacy bowiem służą nie naszemu
Panu, Chrystusowi, ale swojemu brzuchowi, a
miłymi słowami oraz pochlebstwem zwodzą serca
prostych ludzi.

1 List do Koryntian

1 Kor 2,14

Lekcja 20: s. 3, 7

14 Bo człowiek zmysłowy nie przyjmuje tego, co
pochodzi od Bożego Ducha. Jest to dla niego
głupstwem i nie może zrozumieć, że ocenia się to
na sposób duchowy.

1 Kor 3,8

Lekcja 20: s. 2

8 Ten, który sadzi, i ten, który podlewa, tworzą
jedno. Każdy też otrzyma zapłatę stosownie do
własnego wysiłku.

1 Kor 5,3–5.9–11

Lekcja 20: s. 7

3 Ja tymczasem, wprawdzie nieobecny fizycznie,
ale obecny duchem, osądziłem tego, który to
uczynił, tak jakbym był obecny - 4 w imię Pana
naszego Jezusa. Wy również zgromadzeni razem i
w duchowej łączności ze mną, z mocą Pana
naszego Jezusa 5 wydajcie takiego szatanowi- na
zatracenie ciała, ale dla ocalenia jego ducha w
dniu Pana.

9 Napisałem wam w liście, abyście nie zadawali
się z rozpustnikami. 10 Nie miałem na myśli w
ogóle rozpustników tego świata, chciwych,
zdzierców czy też bałwochwalców, bo wtedy
musielibyście porzucić ten świat. 11 Teraz jednak
napisałem wam, abyście nie zadawali się z takim,
który nazywa siebie bratem, a jest rozpustnikiem
lub chciwcem albo bałwochwalcą, oszczercą,
pijakiem czy zdziercą. Z takim nawet nie
zasiadajcie do wspólnego stołu.

1 Kor 6,9–20

Lekcja 20: s. 2, 3, 4, 7

9 Czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie otrzymają
królestwa Bożego? Nie łudźcie się! Ani
rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy,
ani rozwiąźli, ani mężczyźni współżyjący ze sobą,
10 ani złodzieje, ani zachłanni, ani pijacy, ani
oszczercy, ani zdziercy nie otrzymają królestwa
Bożego. 11 Takimi byli niektórzy spośród was, ale
zostaliście obmyci, uświęceni, uznani za
sprawiedliwych w imię Pana Jezusa Chrystusa i
przez Ducha naszego Boga. 12 Wszystko mi wolno,
ale nie wszystko jest pożyteczne. Wszystko mi
wolno, ale ja niczemu nie poddam się w niewolę.
13 Pokarm jest dla żołądka, a żołądek dla
pokarmu. Bóg natomiast unicestwi i jedno, i
drugie. Ciało nie jest dla rozpusty, ale dla Pana, a
Pan dla ciała.

14 Bóg, który wskrzesił Pana, i nas wskrzesi swoją
mocą. 15 Czyż nie wiecie, że wasze ciała są częścią
Ciała Chrystusa? Czy wezmę część Ciała
Chrystusa i zrobię ją częścią ciała nierządnicy?
Przenigdy! 16 Czy nie wiecie, że ten, który łączy
się z nierządnicą, jest z nią jednym ciałem? Będą
bowiem - jak jest powiedziane - dwoje jednym
ciałem. 17 Ten, kto łączy się z Panem, jest z Nim
jednym duchem. 18 Uciekajcie przed rozpustą!
Każdy inny grzech, który popełnia człowiek, jest
poza ciałem, ale kto oddaje się rozpuście, grzeszy
przeciw własnemu ciału.

19 Czy nie wiecie, że wasze ciało jest świątynią
Ducha Świętego, który jest w was? Macie Go od
Boga i nie należycie już do siebie. 20 Bóg przecież
wykupił was za wielką cenę. Oddajcie więc Bogu
chwałę w waszym ciele!

1 Kor 7,5

Lekcja 20: s. 10, 11

5 Nie unikajcie się nawzajem, chyba że za
obopólną zgodą, na jakiś czas, aby oddać się
modlitwie. Potem znów bądźcie razem, aby
szatan nie kusił was rozpustą.

1 Kor 10,13–14.19–21.23–24.31

Lekcja 20: s. 2, 4, 10, 11

13 Nie byliście kuszeni ponad ludzkie siły. Bóg,
który jest wierny, nie pozwoli, byście byli kuszeni
ponad siły, lecz dopuszczając pokusę, wskaże
sposób jej przezwyciężenia. 14 Umiłowani moi,
strzeżcie się bałwochwalstwa!

19 Cóż więc mówię? Że ofiara złożona przez pogan
bożkom ma jakieś znaczenie? Albo że bożek ma
jakieś znaczenie? 20 Nie! Mówię, że to, co składają
na ofiarę, jest dla demonów, a nie dla Boga. Nie

chcę, byście się zjednoczyli z demonami. [21] Nie możecie pić z kielicha Pana i z kielicha demonów. Nie możecie zasiadać do stołu Pana i do stołu demonów.

[23] Wszystko wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne. Wszystko wolno, ale nie wszystko jest budujące. [24] Niech nikt nie szuka własnej korzyści, ale dobra innych.

[31] Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Boga.

1 Kor 11,28–30

Lekcja 20: s. 7

[28] Niech każdy wpierw wnikliwie oceni samego siebie, a potem niech je ten Chleb i pije z tego kielicha. [29] Kto bowiem je i pije, a nie zważa na Ciało Pańskie, je i pije na własną zgubę. [30] Właśnie dlatego tak wielu wśród was jest słabych i chorych, wielu też zmarło.

1 Kor 12,7

Lekcja 20: s. 2

[7] W każdym uwidacznia się działanie Ducha dla wspólnego dobra.

1 Kor 15,33

Lekcja 20: s. 3, 11

[33] Nie łudźcie się! Złe rozmowy psują dobre obyczaje.

2 List do Koryntian

2 Kor 2,10–11

Lekcja 20: s. 7, 11

[10] Komu wy przebaczycie, temu i ja przebaczę. Zresztą, jeśli miałem coś do przebaczenia, to już przed Chrystusem przebaczyłem ze względu na was, [11] by nie wykorzystał nas szatan, którego zamysły są nam dobrze znane.

2 Kor 4,4

Lekcja 20: s. 9, 10

[4] gdyż bóg tego świata zaślepił ich pozbawione wiary umysły, aby nie zobaczyli blasku Ewangelii o chwale Chrystusa, który jest obrazem Boga.

2 Kor 5,9–10.15.17

Lekcja 20: s. 2, 3, 4, 6

[9] Dlatego ze wszystkich sił staramy się Jemu podobać zarówno wtedy, gdy przebywamy blisko, jak i wtedy, gdy tułamy się z dala. [10] Wszyscy bowiem musimy stawić się przed sądem Chrystusa, aby każdy otrzymał odpłatę za dokonane w ciele czyny, zarówno dobre, jak i złe.

[15] On umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, nie żyli już dla siebie, ale dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

[17] Jeśli ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, przeminęło, a nastało nowe.

2 Kor 6,14–18

Lekcja 20: s. 3, 11

[14] Nie chodźcie z niewierzącymi w cudzym zaprzęgu. Co bowiem łączy sprawiedliwość z bezprawiem? Cóż ma wspólnego światło z ciemnością? [15] Jaka jest zgodność między Chrystusem a Beliarem? Co łączy wierzącego z niewierzącym? [16] Co ma wspólnego świątynia Boga z posągami bożków? To my jesteśmy świątynią Boga żywego, jak rzekł Bóg: Zamieszkam z nimi i wśród nich będę się przechadzał, i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. [17] Dlatego wyjdźcie spośród nich i odłączcie się - mówi Pan - i nie dotykajcie tego, co nieczyste, a Ja was przyjmę [18] i będę wam Ojcem, a wy będziecie moimi synami i córkami - mówi Pan Wszechmocny.

2 Kor 10,5

Lekcja 20: s. 4, 7

[5] i wszelkie przeszkody wznoszone przeciwko poznaniu Boga, a wszelką myśl bierzemy do niewoli, aby doprowadzić ją do posłuszeństwa Chrystusowi.

2 Kor 11,3.13–15

Lekcja 20: s. 9, 10

[3] Lękam się jednak, aby jak wąż przewrotnie zwiódł Ewę, tak i wasze myśli nie zostały zmącone i oddalone od prostoty i nieskazitelności względem Chrystusa.

[13] Są to fałszywi apostołowie, nieuczciwi robotnicy, którzy podszywają się pod apostołów Chrystusa. [14] Nie ma zresztą w tym nic dziwnego, bo skoro sam szatan podszywa się pod anioła światłości, [15] jego słudzy czynią tak samo i podszywają się pod sługi sprawiedliwości. Ich koniec będzie taki, jakie są ich czyny.

2 Kor 12,7–10

Lekcja 20: s. 11

7 na podstawie ogromu objawień. Dlatego, abym
nie unosił się pychą, w moim ciele doświadczam
słabości. Została mi ona dana jako wysłannik
szatana, który mnie policzkuje, abym nie unosił
się pychą. 8 Dlatego trzykrotnie zwróciłem się do
Pana z prośbą, aby oddalił ją ode mnie. 9 Pan
jednak mi odpowiedział: "Wystarczy ci mojej
łaski. Moc bowiem doskonali się w słabości. Wolę
więc chlubić się raczej moimi słabościami, aby
zstąpiła na mnie moc Chrystusa. 10 Dlatego ze
względu na Chrystusa raduję się z moich
słabości, zniewag, niedostatków, prześladowań i
ucisków. Kiedy bowiem jestem słaby, wtedy
jestem mocny.

List do Galatów

Ga 2,20

Lekcja 20: s. 4

20 Żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus.
A jeśli żyję teraz na świecie, to żyję dzięki wierze
w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego
siebie wydał za mnie.

Ga 5,16–24

Lekcja 20: s. 1, 3, 4, 8

16 Otóż powiadam: postępujcie według Ducha, a
nie będziecie spełniali pożądań ciała. 17 Gdyż ciało
pożąda wbrew Duchowi, natomiast Duch
przeciwko ciału. Jedno przeciwstawia się
drugiemu, tak że czynicie nie to, co chcecie. 18
Jeśli jednak Duch was prowadzi, nie jesteście pod
Prawem. 19 Uczynki ciała są wiadome:
cudzołóstwo, nieczystość, rozwiązłość, 20
bałwochwalstwo, czary, nienawiść, kłótnie,
zazdrość, gniew, chorobliwa ambicja, waśnie,
rozłamy,

21 zawiść, pijaństwo, hulanki i tym podobne.
Dlatego powtarzam to, o czym mówiłem już
wcześniej: ci, co tak postępują, nie posiądą
królestwa Bożego. 22 Natomiast owocem Ducha
jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, dobroć,
życzliwość, wierność, 23 łagodność, opanowanie.
Prawo tu nie jest potrzebne. 24 A ci, którzy należą
do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali swoje ciało
razem z namiętnościami i pożądliwościami.

List do Efezjan

Ef 1,19–23

Lekcja 20: s. 10

19 i czym nadzwyczajny ogrom Jego mocy dla nas
wierzących, o czym świadczy siła Jego potęgi. 20
Ukazał ją w Chrystusie, gdy wskrzesił Go z
martwych i posadził po swojej prawej stronie na
wyżynach niebieskich 21 ponad wszelką
zwierzchnością i władzą, mocą i panowaniem, i
ponad wszelkim imieniem wzywanym nie tylko w
tym wieku, ale i w przyszłym. 22 Wszystko poddał
pod Jego stopy i ustanowił Go Głową całego
Kościoła, 23 który jest Jego Ciałem i Pełnią Tego,
który wypełnia wszystko we wszystkim.

Ef 2,1–10

Lekcja 20: s. 2, 9

1 Także wy byliście umarli z powodu waszych
występków i grzechów, 2 które popełnialiście
wtedy, gdy postępowaliście zgodnie z zasadami
tego świata, w posłuszeństwie temu, który panuje
nad mocą, powietrzem, duchem działającym
obecnie w synach buntu. 3 Wśród nich także my
wszyscy ulegaliśmy niegdyś żądzom naszego
ciała, poddając się zachciankom ciała i myśli.
Dlatego, jak inni, byliśmy z natury dziećmi
gniewu. 4 Bóg jednak, bogaty w miłosierdzie,
dzięki swej wielkiej miłości, którą obdarzył nas, 5
umarłych z powodu występków, przywrócił nas
do życia z Chrystusem. Łaską jesteście zbawieni!

6 On w Chrystusie Jezusie ożywił nas i posadził na
wyżynach niebieskich, 7 aby w nadchodzących
czasach ukazać niezwykłe bogactwo swojej łaski
poprzez dobroć, jaką darzy nas w Chrystusie
Jezusie. 8 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez
wiarę! Nie jest to więc waszą zasługą, lecz darem
Boga. 9 Nie za dokonane czyny, aby nikt się nie
chełpił. 10 Jesteśmy Jego dziełem, stworzeni w
Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg
dla nas przygotował, abyśmy zgodnie z nimi
postępowali.

Ef 4,1–3.26–27.31–32

Lekcja 20: s. 3, 4, 7

1 Błagam was ja, więzień w Panu, abyście
postępowali w sposób godny powołania, jakim
zostaliście wezwani. 2 Z całą pokorą,
delikatnością i cierpliwością znoście jedni
drugich w miłości. 3 Starajcie się zachować
jedność Ducha, złączeni więzią pokoju.

26 Gniewajcie się, ale nie grzeszcie: niech słońce
nie zachodzi nad waszym gniewem. 27 I nie
dawajcie miejsca diabłu!

31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz,
rozdrażnienie, gniew, krzyk, bluźnierstwo i
wszelkie zło. 32 Bądźcie dla siebie nawzajem
łagodni i miłosierni. Jedni drugim wybaczajcie,
tak jak Bóg wybaczył wam w Chrystusie.

Ef 5,8–18

Lekcja 20: s. 3, 11, 12, 13

8 Niegdyś byliście ciemnością, teraz zaś jesteście
światłością w Panu. Postępujecie więc jak dzieci
światłości! 9 A owocem światłości jest wszelka
dobroć, sprawiedliwość i prawda. 10 Starajcie się
rozeznać, co podoba się Panu 11 i nie miejcie
udziału w bezowocnych czynach ciemności. Co
więcej, ukazujcie je, 12 bo aż wstyd mówić o tym,
co u nich dzieje się po kryjomu.

13 Wszystko natomiast, co jest ukazane, wychodzi
na jaw dzięki światłu. 14 Wszystko bowiem, co
zostaje ujawnione, jest światłem. Dlatego
powiedziano: Zbudź się, o śpiący, i powstań z
martwych, a oświeci cię Chrystus. 15 Uważajcie
więc, jak postępujecie: nie jak niemądrzy, ale jako
mądrzy. 16 Wykorzystujcie okazję, bo dni są złe. 17
Dlatego nie bądźcie nierozumni, ale starajcie się
pojąć, jaka jest wola Pana.

18 Nie upijajcie się winem, przez co dochodzi do
rozwiązłości, lecz napełniajcie się Duchem.

Ef 6,10–18

Lekcja 20: s. 9, 10, 11, 12, 13

10 W końcu bądźcie mocni w Panu Jego potężną
siłą. 11 Włóżcie pełną zbroję Bożą, abyście zdołali
przeciwstawić się zasadzkom diabła. 12 Nie
walczymy bowiem przeciw krwi i ciału, ale
przeciwko zwierzchnościom i władzom,
przeciwko władcom tego świata ciemności,
przeciwko złym duchom na wyżynach niebieskich.
13 Dlatego nałóżcie pełną zbroję Bożą, abyście w
dzień zły mogli stawić opór i ostali się dzięki
pokonaniu wszelkich przeszkód. 14 Stańcie więc i
przepaszcie wasze biodra prawdą, załóżcie
pancerz sprawiedliwości,

15 a na nogi włóżcie gotowość głoszenia dobrej
nowiny pokoju. 16 Zawsze miejcie tarczę wiary,
dzięki której będziecie mogli gasić wszelkie
ogniste pociski Złego. 17 Przyjmijcie też hełm
zbawienia oraz miecz Ducha, którym jest Słowo
Boże. 18 Przy każdej okazji módlcie się w Duchu,
zanosząc prośby i błagania. W tym celu wytrwale
czuwajcie na modlitwie za wszystkich świętych

List do Filipian

Flp 1,6

Lekcja 20: s. 2

6 Jestem bowiem przekonany, że Ten, który
rozpoczął w was dobre dzieło, ukończy je do dnia
Chrystusa Jezusa.

Flp 2,13

Lekcja 20: s. 2

13 Bóg bowiem sprawia, że pragniecie i działacie
zgodnie z Jego upodobaniem.

Flp 4,8

Lekcja 20: s. 11

8 W końcu, bracia, miejcie na uwadze wszystko,
co jest prawdziwe, co godne czci i sprawiedliwe,
co czyste, miłe i szlachetne, wszystko, co jest
cnotą i zasługuje na pochwałę.

List do Kolosan

Kol 1,10.13–17

Lekcja 20: s. 4, 10

10 Prowadźcie życie godne Pana, podobając Mu
się we wszystkim, przynosząc owoce we wszelkim
dobrym dziele i wzrastając w poznawaniu Boga.

13 On wyrwał nas władzy ciemności i przeniósł do
królestwa swego umiłowanego Syna, 14 w którym
mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów. 15 On
jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym
wobec całego stworzenia, 16 gdyż w Nim wszystko
zostało stworzone w niebie i na ziemi: to, co
widzialne i niewidzialne, trony czy panowania,
zwierzchności czy władze - wszystko przez Niego
i dla Niego zostało stworzone. 17 On jest przed
wszystkim i wszystko w Nim istnieje.

Kol 2,9–10.13–15

Lekcja 20: s. 10, 11

9 W Nim bowiem pełnia bóstwa zamieszkuje na
sposób cielesny 10 i wy dostępujecie pełni w Nim,
który jest głową wszelkiej zwierzchności i władzy.

13 Was, którzy byliście umarli z powodu
występków i nieobrzezania waszego ciała, wraz z
Nim ożywił, gdy darował nam wszystkie występki.
14 On zniszczył obciążające nas zestawienie
długów, które przez swoje zapisy przemawiało
przeciwko nam. Usunął je, przybijając do krzyża.
15 Rozbroił zwierzchności i władze i w Nim
tryumfalnie je poprowadził, wystawiając na pokaz
wobec wszystkich.

Kol 3,1–11.23–25

Lekcja 20: s. 2, 3, 4, 7, 11

1 Jeśli więc zostaliście wskrzeszeni z Chrystusem,
szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus
zasiada po prawej stronie Boga. 2 Rozmyślajcie o
tym, co przewyższa rzeczy ziemskie, 3 gdyż
umarliście i wasze życie zostało ukryte z
Chrystusem w Bogu. 4 Gdy zaś Chrystus - wasze
życie - ukaże się w chwale, wówczas i wy
ukażecie się w chwale razem z Nim. 5 Zadajcie
więc śmierć temu, co ziemskie w ciele:
nierządowi, nieczystości, namiętności, złym
pragnieniom i chciwości, która jest
bałwochwalstwem.

6 Przez nie nadchodzi Boży gniew na synów
buntu. 7 Gdy żyliście wśród nich, wy także
postępowaliście podobnie. 8 Teraz zaś odrzućcie
od siebie to wszystko: gniew, rozdrażnienie,
złość, bluźnierstwa, obmowy. 9 Nie okłamujcie się
wzajemnie. Zrzućcie z siebie starego człowieka
wraz z jego czynami, 10 a okryjcie się nowym,
wciąż odnawiającym się, aż do poznania Tego,
który go stworzył na swój obraz.

11 Nie ma już Greka ani Żyda, obrzezania ani
nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika,
wolnego, ale wszystkim we wszystkich jest
Chrystus.

23 Cokolwiek robicie, czyńcie to ochoczo, jak dla
Pana, a nie dla ludzi, 24 wiedząc, że otrzymacie za
to nagrodę - dziedzictwo od Pana. Bądźcie
niewolnikami Pana - Chrystusa, 25 bo kto
postępuje niesprawiedliwie, otrzyma odpłatę za
krzywdę, bez względu na to, kim jest.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,18

Lekcja 20: s. 10

18 Dlatego chcieliśmy już kilka razy przybyć do
was, zwłaszcza ja, Paweł, ale przeszkodził nam
szatan.

1 Tes 3,5

Lekcja 20: s. 9, 10, 11

5 Nie mogąc więc dłużej czekać, posłałem
Tymoteusza, aby przyjrzał się waszej wierze, czy
nie zwiódł was kusiciel i nasz trud nie poszedł na
marne.

1 Tes 4,1–8

Lekcja 20: s. 3

1 Ponadto, bracia, prosimy i upominamy was w
imię Pana Jezusa: postępujcie tak, jak wam
przekazaliśmy, abyście podobali się Bogu.
Owszem, już tak postępujecie, ale czyńcie to
coraz lepiej! 2 Znacie przecież polecenia, jakie
daliśmy wam w imię Pana Jezusa. 3 Jest wolą
Boga, abyście byli święci. Powstrzymajcie się od
nierządu. 4 Niech każdy z was wie, że własne ciało
należy traktować z szacunkiem jako święte, 5 a
nie z namiętnym pożądaniem, jak to czynią
poganie, którzy nie znają Boga.

6 Niech nikt w tej sprawie nie popełnia wykroczeń
i nie oszukuje swego brata, ponieważ Pan będzie
karał za wszystkie takie czyny, jak to już
powiedzieliśmy i zaświadczyliśmy. 7 Bóg bowiem
nie powołał nas do nieczystości, lecz do świętości.
8 Kto więc to lekceważy, lekceważy nie człowieka,
lecz Boga, który daje wam swego Ducha
Świętego.

1 Tes 5,22

Lekcja 20: s. 3

22 a unikajcie wszystkiego, co złe!

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 2,1–12

Lekcja 20: s. 10

1 Co do przyjścia naszego Pana Jezusa Chrystusa i
naszego zgromadzenia się przy Nim, prosimy
was, bracia: 2 Nie dajcie się zbyt łatwo zmylić w
przekonaniach ani zastraszyć przez fałszywe
proroctwo, pogłoski czy list rzekomo od nas
pochodzący, jakoby już nadchodził Dzień Pana. 3
Niech nikt was w taki sposób nie zwodzi.
Najpierw bowiem przyjdzie odstępstwo i objawi
się człowiek niegodziwy, zatraceniec, 4 który
będzie występował przeciw wszystkiemu i
wynosił się ponad wszystko, co boskie i godne
czci. Wreszcie zasiądzie w świątyni Bożej,
uważając się za samego Boga. 5 Czy nie
pamiętacie, że wam o tym mówiłem, będąc wśród
was?

6 Wiecie, co go teraz powstrzymuje, aż do czasu,
w którym się objawi. 7 Tajemnica nieprawości już
bowiem działa. Wystarczy, że ustąpi ten, co
powstrzymuje jej działanie, 8 a objawi się
niegodziwiec, którego Pan Jezus zniszczy
tchnieniem swoich ust i zgładzi majestatem
swego przyjścia. 9 A przyjście niegodziwca będzie
jak działanie szatana w całej mocy wśród znaków

i fałszywych cudów. [10] Zwiedzie on wszelką nieuczciwością tych, którzy są na drodze do zagłady, ponieważ nie umiłowali prawdy prowadzącej do zbawienia.

[11] Dlatego Bóg pozwoli, aby zostali oni oszukani i uwierzyli kłamstwu. [12] I tak będą osądzeni wszyscy, którzy nie uwierzyli prawdzie, lecz woleli postępować nieuczciwie.

2 Tes 3,11–15

Lekcja 20: s. 7

[11] Słyszymy bowiem, że niektórzy u was próżnują. Nie pracują, lecz udają, że pracują. [12] Nakazujemy im i upominamy ich w Panu Jezusie Chrystusie, aby pracując spokojnie, jedli własny chleb. [13] Wy zaś, bracia, nie zniechęcajcie się w czynieniu dobra. [14] Jeśli ktoś nie posłucha słów naszego listu, zapamiętajcie go sobie i nie przestawajcie z nim, aby się zawstydził. [15] Nie uważajcie go jednak za wroga, lecz upominajcie jak brata.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 4,1

Lekcja 20: s. 10, 11

[1] Duch wyraźnie mówi, że niektórzy w czasach ostatecznych odstąpią od wiary, a zwrócą się ku duchom zwodniczym i ku nauce demonów.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,22.24–26

Lekcja 20: s. 2, 3, 9

[22] Unikaj młodzieńczych pożądań, a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość i pokój z tymi, którzy czystym sercem wzywają Pana.

[24] A słudze Pana nie przystoi się kłócić, lecz powinien być życzliwy dla wszystkich, umiejętnie pouczać i cierpliwie znosić przeciwności. [25] Z delikatnością powinien napominać wrogo do niego usposobionych. Może kiedyś Bóg zmieni ich myślenie i dojdą do poznania prawdy. [26] Wówczas wyrwą się z sideł diabła, w jakie zostali uwikłani, żeby pełnić jego wolę.

2 Tm 3,13.16–17

Lekcja 20: s. 2, 3, 4, 6, 11, 12, 13

[13] Tymczasem niegodziwi i oszuści będą coraz bardziej pogrążać się w złu, sami błądząc i innych wprowadzając w błąd.

[16] Każde Pismo jest przez Boga natchnione i pożyteczne do nauczania, upominania, poprawiania, wychowywania w sprawiedliwości, [17] tak aby człowiek Boży był doskonały, zdolny do każdego dobrego czynu.

2 Tm 4,18

Lekcja 20: s. 2

[18] Pan wyrwie mnie z każdej zasadzki i doprowadzi bezpiecznie do swojego królestwa niebieskiego. Jemu chwała na wieki wieków. Amen.

List do Hebrajczyków

Hbr 2,14–15

Lekcja 20: s. 9, 11, 12, 13

[14] Skoro więc dzieci otrzymały udział we krwi i ciele, to również On sam chciał mieć w nich udział, aby przez śmierć mógł pokonać diabła, dzierżącego władzę nad śmiercią, [15] i aby uwolnić tych, którzy bojąc się śmierci, całe życie podlegali niewoli.

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 20: s. 6

[12] Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne, ostrzejsze od każdego obosiecznego miecza. Przenika ono aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, rozsądza myśli i zamiary serca.

[15] Nie takiego bowiem mamy najwyższego kapłana, który nie mógłby współczuć nam w słabościach. Przeciwnie, podobnie jak my doświadczył On wszystkiego - oprócz grzechu. [16] Śmiało więc zbliżmy się do tronu łaski, aby otrzymać miłosierdzie i znaleźć łaskę w stosownej chwili!

Hbr 5,14

Lekcja 20: s. 3, 7

[14] Dojrzali zaś przyjmują pokarm stały, gdyż przez praktykę mają zmysły wyćwiczone do rozróżniania między tym co dobre i złe.

Hbr 10,26–27

Lekcja 20: s. 2

[26] Gdybyśmy bowiem świadomie grzeszyli po otrzymaniu pełnego poznania prawdy, to już nie byłoby dla nas ofiary za grzechy, [27] zostałoby nam tylko okropne oczekiwanie na sąd i na żar ognia, który pochłonie buntowników.

Hbr 12,5–11.14

Lekcja 20: s. 3, 7

5 Nie zapominajcie o zachęcie, jaką Bóg kieruje do
was jako synów: Nie gardź, mój synu, karceniem
Pana i nie zniechęcaj się Jego upomnieniem, 6 bo
kogo Pan miłuje, tego karci, wymierza karę
każdemu, kogo uznaje za syna! 7 Jeśli cierpicie, to
dla waszego wychowania! Bóg traktuje was jak
synów. Cóż to byłby za syn, którego ojciec by nie
wychowywał? 8 Jeśliby was omijało karcenie,
będące udziałem wszystkich, znaczyłoby to, że
nie jesteście Jego prawdziwymi dziećmi, nie
jesteście synami! 9 Jeśli bowiem szanowaliśmy
naszych ziemskich rodziców za to, że nas karcili,
to tym bardziej bądźmy ulegli Ojcu duchów, aby
osiągnąć życie!

10 Tamci tylko przez krótki czas wychowywali nas,
jak umieli. Ten zaś czyni to dla naszego dobra,
dając nam udział we własnej świętości. 11 Żadne
karcenie początkowo nie wydaje się przyjemne,
lecz jest bolesne. Później jednak pięknie owocuje
w wychowankach pokojem i sprawiedliwością.

14 Dążcie do pokoju ze wszystkimi oraz do
uświęcenia, bo bez niego nikt nie będzie oglądał
Pana.

Hbr 13,20–21

Lekcja 20: s. 3

20 A Bóg pokoju, który przez krew wiecznego
Przymierza wyprowadził spośród zmarłych
wielkiego pasterza owiec, naszego Pana Jezusa, 21
udzieli wam wszelkiego dobra, abyście spełnili
Jego wolę! A z nami niech czyni, co się Jemu
podoba, przez Jezusa Chrystusa! Jemu chwała na
wieki wieków. Amen.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,14–15.21–25

Lekcja 20: s. 3, 7, 8

14 Każdego bowiem kusi jego własna pożądliwość,
która odwodzi od dobra i nakłania do zła. 15 Gdy
pożądliwość pocznie, rodzi grzech. A gdy grzech
jest dojrzały, płodzi śmierć.

21 Dlatego porzućcie wszelką nieczystość i
bezmiar zła; z pokorą przyjmijcie dane wam
słowo, które ma moc was zbawić. 22
Wprowadzajcie słowo w czyn, a nie bądźcie
jedynie słuchaczami, którzy oszukują samych
siebie. 23 Tego bowiem, kto tylko słucha słowa,
lecz według niego nie żyje, można porównać do
człowieka, który przygląda się swej twarzy w
lustrze. 24 Oglądał on wprawdzie samego siebie,
ale po odejściu od lustra zaraz zapomniał, jaki
był. 25 Kto jednak wnika w doskonałe prawo
wolności i według niego postępuje, nie jest już
jedynie skłonnym do zapominania słuchaczem,
lecz wykonawcą dzieła. Będzie on szczęśliwy,
dzięki wypełnianiu go.

Jk 2,10

Lekcja 20: s. 3

10 Kto przyjmuje całe Prawo, a nie przestrzega
tylko jednego przykazania, wykracza przeciwko
wszystkim.

Jk 3,17

Lekcja 20: s. 3

17 Mądrość natomiast, która pochodzi od Boga,
jest przede wszystkim nieskazitelnie czysta,
przynosi pokój, jest życzliwa i wyrozumiała,
uległa, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, jest
bezstronna i bez obłudy.

Jk 4,7.17

Lekcja 20: s. 3, 4, 11

7 Bądźcie więc ulegli Bogu. Przeciwstawiajcie się
natomiast diabłu, a ucieknie od was.

17 Kto bowiem wie, jak czynić dobro, a nie czyni,
popełnia grzech.

Jk 5,9.16

Lekcja 20: s. 3, 4

9 Nie narzekajcie jedni na drugich, abyście nie
byli sądzeni. Oto Sędzia stoi już u drzwi.

16 Wyznawajcie więc swoje grzechy jedni drugim i
módlcie się nawzajem za siebie, abyście zostali
uzdrowieni. Wielką bowiem moc posiada gorliwa
modlitwa człowieka sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,14–17

Lekcja 20: s. 2, 3, 4

14 Bądźcie jak posłuszne dzieci i nie ulegajcie
żądzom, które dawniej wynikały z waszej
niewiedzy. 15 W całym swym postępowaniu
stańcie się świętymi na wzór Świętego, który was
powołał. 16 Jest bowiem napisane: Bądźcie
świętymi, bo Ja jestem święty. 17 Jeżeli Ojcem
nazywacie Tego, który bezstronnie sądzi każdego
według jego własnych uczynków, w bojaźni Bożej
przeżyjcie czas waszego ziemskiego wygnania.

1 P 2,1–3.11–12.24–25

Lekcja 20: s. 3, 4, 11

1 Odrzućcie więc wszelkie zło, wszelki fałsz i
obłudę, zawiść i wszelkie obmowy! 2 Jak ledwo
narodzone niemowlęta pragnijcie nieskażonego
mleka słowa Bożego, abyście dzięki niemu dorośli
do zbawienia. 3 Skosztowaliście przecież, jak
dobry jest Pan!

11 Umiłowani, proszę was jako wygnańców i
pielgrzymów, abyście się powstrzymali od
zmysłowych żądz, które przeciwstawiają się
duszy. 12 Wśród pogan zachowujcie się
nienagannie, aby ci, którzy was oczerniają jako
złoczyńców, patrząc na wasze dobre czyny, mogli
chwalić Boga w dniu nawiedzenia.

24 W swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo
krzyża, abyśmy zerwali z grzechem i żyli
sprawiedliwie. Zostaliście bowiem uzdrowieni
przez Jego rany! 25 Byliście jak zbłąkane owce, ale
nawróciliście się do waszego Pasterza i Stróża
waszych dusz.

1 P 3,12.15–16

Lekcja 20: s. 4, 7

12 Gdyż oczy Pana zwrócone ku sprawiedliwym, a
Jego uszy słyszą ich błaganie. Od złoczyńców zaś
Pan się odwraca.

15 Chrystusa Pana czcijcie w waszych sercach jako
świętego i bądźcie zawsze gotowi odpowiedzieć
każdemu, kto zażąda uzasadnienia waszej
nadziei. 16 Bądźcie jednak delikatni i pełni
respektu. Zachowujcie czyste sumienie, aby
zawstydzić tych, którzy was oczerniają i urągają
waszemu chrześcijańskiemu postępowaniu.

1 P 4,3–6.9–10

Lekcja 20: s. 2, 3

3 Dosyć już dawnego życia według pogańskich
upodobań: w rozpuście, namiętnościach,
pijaństwie, ucztach, hulankach i niegodziwości
bałwochwalstwa! 4 Dziwią się temu, że już nie
płyniecie z prądem rozwiązłości i znieważają was.
5 Odpowiedzą przed Tym, który będzie sądził
żywych i umarłych. 6 W tym celu ogłoszono
Ewangelię również i tym, którzy umarli, aby
skazani przez ludzi w ziemskim życiu, mogli żyć
mocą Bożego Ducha.

9 Bądźcie dla siebie gościnni i nie narzekajcie. 10
Jako dobrzy zarządcy różnorakiej łaski Bożej
służcie sobie nawzajem zgodnie z darem, jaki
każdy z was otrzymał.

1 P 5,8–10

Lekcja 20: s. 9, 11

8 Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Wasz przeciwnik,
diabeł, krąży jak ryczący lew i szuka, kogo by
pożreć. 9 Mocni wiarą stawiajcie mu opór.
Wiedzcie, że takie same cierpienia muszą znosić
wasi bracia w świecie. 10 A najłaskawszy Bóg,
który was powołał do swojej wiecznej chwały w
Chrystusie, po krótkich cierpieniach sam was
udoskonali, umocni, utwierdzi i ugruntuje.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–11.20–21

Lekcja 20: s. 2, 3, 10, 11, 12, 13

2 Łaska i pokój niech wzrastają w was przez
poznanie Boga i Jezusa, naszego Pana! 3 Jego
boska moc obdarowała nas wszystkim, co
potrzebne do pobożnego życia. Dała poznać Tego,
który nas powołał do udziału w swej chwale i
doskonałości. 4 Przez nie otrzymaliśmy cenne i
ważne obietnice, aby stać się uczestnikami Bożej
natury i uchronić się przed zepsuciem
spowodowanym powszechną w świecie żądzą. 5
Dołóżcie wszelkich starań, aby do waszej wiary
dołączyć prawość, do prawości poznanie, 6 do
poznania opanowanie, do opanowania
wytrwałość, do wytrwałości pobożność,

7 do pobożności braterską życzliwość, a do
życzliwości braterskiej miłość. 8 Gdy będziecie w
nie obfitować, to poznanie naszego Pana Jezusa
Chrystusa zaowocuje waszymi czynami. 9 Komu
bowiem brak tych cnót, jest ślepy, niedowidzący;
zapomniał, że został oczyszczony ze swych
dawnych grzechów. 10 Dlatego, bracia, dołóżcie
starań, aby się umocnić w swoim powołaniu i
wybraniu, bo tak postępując, nigdy nie
upadniecie. 11 Wtedy otworzy się przed wami
szeroko wejście do wiecznego królestwa naszego
Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa.

20 Wiedzcie jednak, że żadnego proroctwa w
Piśmie nie można wyjaśniać według własnego
uznania. 21 Proroctwo bowiem nigdy nie
powstawało z ludzkiej woli, ale w imieniu Boga
głosili je ludzie kierowani przez Ducha Świętego.

2 P 2,1–3.12–22

Lekcja 20: s. 1, 2, 7, 8, 10

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 Jak kiedyś znaleźli się wśród ludu fałszywi
prorocy, tak i wśród was pojawią się kłamliwi
nauczyciele, którzy wprowadzą zgubne rozłamy.
Wyprą się swego Władcy, który ich odkupił, i
szybko ściągną na siebie zagładę. 2 Wielu pójdzie
za ich rozpustą i drogę prawdy narazi na
zniewagi. 3 Będą was mamić wymyślnymi słowami
i wykorzystają dla zaspokojenia swej
zachłanności. Wyrok na nich dawno już zapadł i
czeka ich zguba.

12 Oni zaś znieważają to, czego wcale nie znają.
Postępują jak nierozumne zwierzęta, z natury
skazane na schwytanie i zabicie. Dlatego wyginą
jak te zwierzęta 13 i poniosą ciężką karę za
nieprawość. Rozpustę uprawianą w biały dzień
uważają za rozkosz. Podłe zakały! Nawet wspólny
posiłek potrafią zamienić w orgię! 14 Wypatrują
tylko rozwiązłych kobiet i nie mogą powstrzymać
się od grzechu. Doświadczeni w chciwości
uwodzą istoty słabe, synowie przeklęci! 15
Zboczyli z prostej drogi, zbłądzili i weszli na
drogę Balaama syna Bosora, który ukochał
nieuczciwy zysk. 16 Został jednak upokorzony, gdy
pozbawione mowy juczne zwierzę przemówiło
ludzkim głosem i powstrzymało głupotę
"proroka".

17 Ci ludzie są jak wyschnięte źródła i chmury
pędzone wichrem: ich przeznaczeniem -
największe ciemności! 18 Mówiąc w sposób
wyniosły i próżny, wciągają w uciechy cielesne i
rozpustę tych, którzy nie unikają ludzi
błądzących. 19 Wolność im obiecują, choć sami
pozostają w niewoli zepsucia. Każdy bowiem
popada w niewolę tego, czemu ulega. 20 Jeśli
bowiem przez poznanie naszego Pana i
Zbawiciela Jezusa Chrystusa raz wyzwolili się od
zepsucia w świecie, a później znowu mu ulegają,
to ich koniec jest gorszy od początku. 21 Lepiej by
im było w ogóle nie znać drogi uczciwego życia,
niż najpierw poznać, a potem odrzucić
powierzone im święte przykazanie!

22 Przytrafiło im się to, co słusznie mówi
przysłowie: Pies powraca do tego, co
zwymiotował, a świnia umyta - do kałuży błota.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,4.6.8

Lekcja 20: s. 2, 3, 7

4 Piszemy o tym, aby nasza radość była pełna.

6 Jeżeli mówimy, że trwamy z Nim w łączności, a
chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie
postępujemy zgodnie z prawdą.

8 Jeżeli mówimy, że jesteśmy bez grzechu,
zwodzimy samych siebie i nie ma w nas prawdy.

1 J 2,4.6.13–14

Lekcja 20: s. 2, 7, 9

4 Kto mówi, że Go zna, a nie przestrzega Jego
przykazań, jest kłamcą i nie ma w nim prawdy.

6 Kto mówi, że trwa w Nim, powinien tak żyć, jak
On żył.

13 Piszę do was, ojcowie: znacie Tego, który jest
od początku. Piszę do was, młodzieńcy:
zwyciężyliście Złego. 14 Napisałem do was, dzieci,
że poznałyście Ojca. Napisałem do was, ojcowie,
że poznaliście Tego, który jest od początku.
Napisałem do was, młodzieńcy, że jesteście
mocni, a nauka Boża trwa w was i zwyciężyliście
Złego.

1 J 3,2–10.23–24

Lekcja 20: s. 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10

2 Umiłowani, teraz jesteśmy dziećmi Bożymi, a
jeszcze się nie okazało, czym będziemy. Wiemy,
że gdy się to okaże, będziemy do Niego podobni,
gdyż ujrzymy Go takim, jakim jest. 3 Każdy, kto
pokłada w Nim tę nadzieję, staje się czysty, jak
On jest czysty. 4 Każdy, kto popełnia grzech,
dopuszcza się bezprawia, bo grzech jest
bezprawiem. 5 Wiecie też, że On ukazał się po to,
aby zgładzić grzechy, a w Nim nie ma grzechu. 6
Każdy, kto trwa w Nim, nie grzeszy. Każdy, kto
grzeszy, nie widział Go ani Go nie poznał.

7 Dzieci, niech was nikt nie wprowadza w błąd.
Ten, kto postępuje sprawiedliwie, jest
sprawiedliwy, jak On jest sprawiedliwy. 8 Kto
natomiast popełnia grzech, pochodzi od diabła,
bo diabeł grzeszy od początku. Syn Boży ukazał
się po to, aby zniszczyć dzieła diabła. 9 Każdy, kto
się z Boga narodził, nie popełnia grzechu, bo ma
w sobie zalążek życia Bożego. Nie może więc
grzeszyć, gdyż narodził się z Boga. 10 Po tym
można odróżnić dzieci Boże od dzieci diabła:
każdy, kto nie postępuje sprawiedliwie, nie
pochodzi od Boga, podobnie jak ten, kto nie
miłuje swego brata.

23 A to jest Jego przykazanie, abyśmy uwierzyli w imię Jego Syna Jezusa Chrystusa i miłowali się wzajemnie zgodnie z przykazaniem, jakie nam dał. 24 Kto więc przestrzega Jego przykazań, trwa w Bogu, a Bóg w nim. To, że Bóg w nas przebywa, rozpoznajemy dzięki Duchowi, którego nam dał.

1 J 4,1.4

Lekcja 20: s. 2, 4, 9, 10, 11, 12, 13

1 Umiłowani, nie wierzcie każdemu duchowi, lecz rozeznawajcie duchy, czy są od Boga, gdyż wielu fałszywych proroków pojawiło się na świecie.

4 Wy, dzieci, od Boga jesteście i pokonaliście ich, bo Ten, który działa w was, jest potężniejszy od tego, który działa w świecie.

1 J 5,1–5.18–19

Lekcja 20: s. 1, 2, 9, 12, 13

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Chrystusem, narodził się z Boga. Każdy zaś, kto miłuje Tego, który zrodził, miłuje również Tego, który z Niego jest zrodzony. 2 Po tym rozpoznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i postępujemy zgodnie z Jego przykazaniami. 3 Miłość Boga polega na przestrzeganiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. 4 Wszystko bowiem, co z Boga zostało zrodzone, zwycięża świat. A tym zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. 5 Bo kto zwycięża świat, jak nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

18 Wiemy, że każdy, kto się narodził z Boga, nie grzeszy, bo strzeże go Narodzony z Boga i Zły nie ma do niego dostępu. 19 Wiemy, że jesteśmy od Boga, ale cały świat spoczywa w mocy Złego.

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,7–11

Lekcja 20: s. 11

7 Na świecie bowiem pojawiło się wielu oszustów, którzy nie wyznają, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele. Każdy z nich jest oszustem i antychrystem. 8 Uważajcie, byście nie stracili tego, na co zapracowaliśmy, ale byście odebrali całą zapłatę. 9 Każdy, kto idzie za daleko i nie trwa w nauce Chrystusa, nie ma łączności z Bogiem. Kto trwa w tej nauce, ten ma łączność i z Ojcem, i z Synem. 10 Jeżeli ktoś przychodzi do was i nie głosi tej nauki, nie wpuszczajcie go do domu, a nawet nie pozdrawiajcie. 11 Kto bowiem takiego pozdrawia, staje się wspólnikiem jego złych czynów.

Apokalipsa św. Jana

Ap 2,10

Lekcja 20: s. 10

10 Nie bój się tego, co masz wycierpieć. Oto diabeł zamierza wtrącić niektórych z was do więzienia, aby was wypróbować. Będziecie cierpieć ucisk przez dziesięć dni. Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci wieniec życia.

Ap 9,20

Lekcja 20: s. 10

20 Pozostali ludzie, którzy nie zginęli od tych plag, nie odwrócili się od dzieł swoich rąk. Nie przestali oddawać pokłonu demonom oraz złotym, srebrnym, miedzianym, kamiennym i drewnianym bożkom, co nie potrafią ani widzieć, ani słyszeć, ani chodzić.

Ap 12,3–4.7–11

Lekcja 20: s. 9, 10, 11

3 Ukazał się też inny znak na niebie: Oto wielki smok ognisty ma siedem głów i dziesięć rogów, a na głowach siedem diademów. 4 Jego ogon ciągnie trzecią część gwiazd nieba i zrzucił je na ziemię. Smok stanął przed kobietą, która miała rodzić, aby gdy tylko urodzi, pożreć jej dziecko.

7 W niebie rozpętała się walka. Michał i jego aniołowie walczyli ze smokiem. Walczył też smok i jego aniołowie, 8 ale nie zwyciężyli i nie było już dla nich miejsca w niebie. 9 Zrzucono więc wielkiego smoka, dawnego węża, nazywanego diabłem i szatanem. Ten, który zwodzi cały świat, został zrzucony na ziemię, a razem z nim zrzucono jego aniołów. 10 I usłyszałem potężny głos mówiący w niebie: "Teraz nadeszło

zbawienie, moc i królowanie naszego Boga, i panowanie Jego Chrystusa, bo został zrzucony oskarżyciel naszych braci. On oskarżał ich przed naszym Bogiem w dzień i w nocy, [11] lecz oni go pokonali dzięki krwi Baranka i dzięki słowu swojego świadectwa; i nie umiłowali swego życia - aż do śmierci.

Ap 20,2–3.10.15

Lekcja 20: s. 9, 10

[2] Chwycił on smoka, dawnego węża, którym jest diabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat. [3] Gdy wrzucił go do otchłani, zamknął ją i położył na niej pieczęć, aby smok nie zwodził już narodów, aż upłynie tysiąc lat. Potem ma być na krótki czas wypuszczony.

[10] Diabeł, który ich zwodził, został wrzucony do jeziora ognia i siarki, tam, gdzie jest bestia i fałszywy prorok. I będą dręczeni w dzień i w nocy na wieki wieków.

[15] Jeśli ktoś nie znalazł się w księdze życia, ten został wrzucony do jeziora ognia.

Ap 21,8

Lekcja 20: s. 11

[8] A miejsce dla tchórzy, niewiernych, postępujących obrzydliwie, zabójców, rozpustników, czarodziejów, bałwochwalców i wszelkich kłamców jest w jeziorze płonącym ogniem i siarką.

Ap 22,12

Lekcja 20: s. 2

[12] Oto wkrótce przyjdę i przyniosę ze sobą nagrodę. Odpłacę nią każdemu zgodnie z jego czynami.